

Dziennik Urzędowy L 299

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
8 listopada 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1104/2008 z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1105/2008 z dnia 7 listopada 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 9
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1106/2008 z dnia 7 listopada 2008 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009 ... 11
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/2008 z dnia 7 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu dostosowania jego załączników I i IV do postępu technicznego ⁽¹⁾** 13
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1108/2008 z dnia 7 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1266/2007 w zakresie minimalnych wymagań dotyczących programów monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka oraz w zakresie warunków zwolnienia nasienia z zakazu opuszczania przewidzianego w dyrektywie Rady 2000/75/WE ⁽¹⁾** 17
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1109/2008 z dnia 6 listopada 2008 r. zmieniające po raz 100. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami** 23

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Wersja skodyfikowana) ⁽¹⁾** 25
-

II *Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa*

DECYZJE

Konferencja przedstawicieli rządów państw członkowskich

2008/836:

- ★ **Decyzja przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 29 października 2008 r. w sprawie sposobu postępowania z dokumentami dotyczącymi cywilnych misji zarządzania kryzysowego oraz operacji wojskowych UE** 34

Komisja

2008/837/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 29 października 2008 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6204) ⁽¹⁾** 36

2008/838/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie szczepień zapobiegawczych przeciwko nisko zjadliwej grypie ptaków u kaczek krzyżówek w Portugalii oraz niektórych środków ograniczających przemieszczanie takiego drobiu i pochodzących od niego produktów (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6348)** 40
-

III *Akty przyjęte na mocy Traktatu UE*

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ **Decyzja Rady 2008/839/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)** 43
-



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1379/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. zmieniającego załączniki IA, IB, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów w celu uwzględnienia postępu technicznego oraz zmian ustanowionych na mocy konwencji bazylejskiej (Dz.U. L 309 z 27.11.2007) 50
-

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)



I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1104/2008

z dnia 24 października 2008 r.

w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System informacyjny Schengen (SIS), ustanowiony na mocy postanowień tytułu IV konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽²⁾ („konwencja z Schengen”), oraz późniejsza wersja tego systemu – SIS 1+ – stanowią narzędzia o zasadniczym znaczeniu dla stosowania przepisów dorobku Schengen włączonych w ramy prawne Unii Europejskiej.
- (2) Rozwój systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) powierzono Komisji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2424/2001 ⁽³⁾ oraz decyzją 2001/886/WSiSW ⁽⁴⁾. Te akty prawne tracą moc z dniem 31 grudnia 2008 r. Niniejsze rozporządzenie powinno je zatem uzupełniać do dnia, który ma zostać określony przez Radę stanowiącą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁵⁾.

(3) SIS II został ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁶⁾. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla tych aktów.

(4) Niektóre testy SIS II zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 189/2008 ⁽⁷⁾ oraz w decyzji 2008/173/WE ⁽⁸⁾.

(5) Rozwój SIS II powinien być kontynuowany i zostać zakończony w ramach harmonogramu ogólnego SIS II zatwierdzonego przez Radę w dniu 6 czerwca 2008 r.

(6) Kompleksowy test SIS II powinien zostać przeprowadzony w pełnej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Możliwie najszybciej po jego zakończeniu należy dokonać walidacji testu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 oraz decyzją 2007/533/WSiSW.

(7) Państwa członkowskie powinny przeprowadzić test wymiany informacji uzupełniających.

(8) W odniesieniu do SIS 1+ konwencja z Schengen przewiduje utworzenie funkcji wsparcia technicznego („jednostki centralnej” – C.SIS). W odniesieniu do SIS II rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 oraz decyzja 2007/533/WSiSW przewidują utworzenie centralnego SIS II składającego się z funkcji wsparcia technicznego oraz jednolitego interfejsu krajowego (NI-SIS). Funkcja wsparcia technicznego centralnego SIS II powinna znajdować się w Strasburgu (we Francji), natomiast jednostka rezerwowa w Sankt Johann im Pongau (w Austrii).

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 września 2008 r., dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 14.

- (9) Aby móc lepiej rozwiązywać ewentualne trudności spowodowane przez migrację z SIS 1+ do SIS II, należy ustanowić i przetestować tymczasową strukturę migracyjną dla systemu informacyjnego Schengen. Tymczasowa architektura migracyjna nie powinna mieć wpływu na dostępność operacyjną SIS 1+. Konwerter powinien zostać dostarczony przez Komisję.
- (10) Państwa członkowskie dokonujące wpisu powinny odpowiadać za to, by dane wprowadzane do systemu informacyjnego Schengen były ściśle, aktualne i zgodne z prawem.
- (11) Komisja powinna pozostać odpowiedzialna za centralny SIS II i jego infrastrukturę łączności. Zakres tej odpowiedzialności obejmuje utrzymanie i dalszy rozwój SIS II i jego infrastruktury łączności, w tym dokonywanie każdorazowej korekty błędów. Komisja powinna zapewnić koordynację i wsparcie dla wspólnych działań. Powinna w szczególności zapewnić państwom członkowskim niezbędne wsparcie techniczne i operacyjne na poziomie centralnego SIS II, w tym pomoc w razie problemów (*helpdesk*).
- (12) Państwa członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za rozwój i utrzymanie swoich krajowych systemów (N.SIS II).
- (13) Francja powinna pozostać odpowiedzialna za jednostkę centralną SIS 1+, co wyraźnie przewidziano w konwencji z Schengen.
- (14) Przedstawiciele państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ powinni koordynować swoje działania w ramach Rady. Należy określić ramy tych działań organizacyjnych.
- (15) Komisja powinna być upoważniona do zlecania stronom trzecim, w tym krajowym podmiotom publicznym, realizacji zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia oraz zadań związanych z wykonaniem budżetu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.
- Każda z takich umów powinna być zgodna z przepisami o ochronie i bezpieczeństwie danych mającymi zastosowanie do SIS, w szczególności z postanowieniami konwencji z Schengen oraz niniejszego rozporządzenia, oraz uwzględniać rolę właściwych organów ochrony danych.
- (16) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Komisję.
- (17) Europejski inspektor ochrony danych, mianowany na mocy decyzji 2004/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie mianowania niezależnego organu kontrolnego przewidzianego w art. 286 Traktatu WE⁽³⁾, jest właściwy do monitorowania działalności instytucji i organów wspólnotowych w zakresie przetwarzania danych osobowych. Konwencja z Schengen zawiera szczegółowe postanowienia o ochronie i bezpieczeństwie danych osobowych.
- (18) Ponieważ cele ustanowienia tymczasowej architektury migracyjnej i przeniesienia danych z SIS 1+ do SIS II nie mogą zostać w wystarczający sposób osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (19) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanyymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (20) Konwencja z Schengen powinna zostać zmieniona, aby umożliwić włączenie SIS 1+ do tymczasowej architektury migracyjnej.
- (21) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest więc nim związana ani nie podlega jego zastosowaniu. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie prawnego dorobku Schengen zgodnie z postanowieniami tytułu IV część trzecia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania – zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu – powinna w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszego rozporządzenia podjąć decyzję czy dokona transpozycji niniejszego rozporządzenia do swego prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 12 z 17.1.2004, s. 47.

- (22) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Zjednoczone Królestwo zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽¹⁾; dlatego Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani nie podlega jego zastosowaniu.
- (23) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Irlandia zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾; dlatego Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani nie podlega jego zastosowaniu.
- (24) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla ustaleń dotyczących częściowego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w stosowaniu dorobku Schengen, przyjętych odpowiednio w decyzjach Rady 2000/365/WE oraz 2002/192/WE.
- (25) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁴⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tego układu.
- (26) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁶⁾ w sprawie zawarcia tej umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej.
- (27) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską

i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁷⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel ogólny

1. System informacyjny Schengen (SIS), ustanowiony zgodnie z postanowieniami tytułu IV konwencji z Schengen z 1990 r. (SIS 1+), zostaje zastąpiony nowym systemem – systemem informacyjnym Schengen II (SIS II) – którego utworzenie, działanie i eksploatację określa rozporządzenie (WE) nr 1987/2006.

2. Zgodnie z procedurami i podziałem zadań przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu SIS II rozwijany jest przez Komisję i państwa członkowskie jako jeden zintegrowany system oraz przygotowywany jest do eksploatacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „centralny SIS II” oznacza funkcję wsparcia technicznego SIS II zawierającą bazę danych – „bazę danych SIS II” – oraz jednolity interfejs krajowy (NI-SIS);

b) „C.SIS” oznacza jednostkę centralną SIS 1+ zawierającą referencyjną bazę danych dla SIS 1+ oraz jednolity interfejs krajowy (N.COM);

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

- c) „N.SIS” oznacza krajowy system SIS 1+, złożony z krajowych systemów danych, które łączą się z C.SIS;
- d) „N.SIS II” oznacza krajowy system SIS II, złożony z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II;
- e) „konwerter” oznacza narzędzie techniczne mające zapewnić stałą i niezawodną łączność między C.SIS a centralnym SIS II, zapewniając funkcje przewidziane w art. 10 ust. 3;
- f) „kompleksowy test” oznacza test, o którym mowa w art. 55 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;
- g) „test w zakresie informacji uzupełniających” oznacza testy funkcjonalne między biurami SIRENE.

Artykuł 3

Przedmiot i zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie określa zadania i obowiązki Komisji oraz państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ w odniesieniu do następujących zadań:

- a) utrzymanie i dalszy rozwój SIS II;
- b) kompleksowy test SIS II;
- c) test w zakresie informacji uzupełniających;
- d) dalsze rozwijanie i testowanie konwertera;
- e) ustanowienie i testowanie tymczasowej architektury migracyjnej;
- f) migracja z SIS 1+ do SIS II.

Artykuł 4

Techniczne elementy architektury migracyjnej

Aby zapewnić migrację z SIS 1+ do SIS II, niezbędne są następujące elementy:

- a) C.SIS oraz połączenie z konwerterem;
- b) infrastruktura łączności dla SIS 1+ umożliwiająca C.SIS łączenie się z N.SIS;
- c) N.SIS;
- d) centralny SIS II, NI-SIS oraz infrastruktura łączności dla SIS II umożliwiająca centralnemu SIS II łączenie się z N.SIS II oraz z konwerterem;

- e) N.SIS II;
- f) konwerter.

Artykuł 5

Główne obowiązki w zakresie rozwoju SIS II

1. Komisja kontynuuje rozwój centralnego SIS II, infrastruktury łączności oraz konwertera.
2. Francja udostępnia i obsługuje C.SIS zgodnie z postanowieniami konwencji z Schengen.
3. Państwa członkowskie kontynuują rozwój N.SIS II.
4. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ utrzymują N.SIS zgodnie z postanowieniami konwencji z Schengen.
5. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ udostępniają i obsługują infrastrukturę łączności dla SIS 1+.
6. Komisja koordynuje działania oraz zapewnia wsparcie niezbędne do realizacji zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1–3.

Artykuł 6

Dalszy rozwój systemu

Środki niezbędne do dalszego rozwoju SIS II, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w szczególności środki niezbędne do korekty błędów, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

Środki niezbędne do dalszego rozwoju SIS II, o którym mowa w art. 5 ust. 3 – w zakresie, w jakim dotyczy jednolitego interfejsu krajowego zapewniającego kompatybilność N.SIS II z centralnym SIS II – przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

Artykuł 7

Główne działania

1. Komisja wspólnie z państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+ przeprowadzają kompleksowy test.
2. Ustanowiona zostaje tymczasowa architektura migracyjna SIS, a test tej architektury zostaje przeprowadzony przez Komisję wspólnie z Francją oraz pozostałymi państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+.
3. Komisja oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ dokonują migracji z SIS 1+ do SIS II.

4. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają test w zakresie wymiany informacji uzupełniających.

5. Komisja zapewnia na poziomie centralnego SIS II wsparcie niezbędne do działań określonych w ust. 1–4.

6. Działania określone w ust. 1–3 są koordynowane w ramach Rady przez Komisję oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+.

Artykuł 8

Kompleksowy test

1. Kompleksowy test rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy Komisja oświadczy, że jej zdaniem stopień powodzenia testów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 189/2008, jest wystarczający do rozpoczęcia takiego testu.

2. Przeprowadzony zostaje kompleksowy test mający w szczególności na celu potwierdzenie, że Komisja i państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ zakończyły niezbędne przygotowania techniczne do przetwarzania danych SIS II oraz wykazanie, że rezultaty osiągnięte dzięki SIS II są co najmniej równoważne rezultatom osiąganym dzięki SIS 1+.

3. Kompleksowy test dla N.SIS II zostaje przeprowadzony przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+, a dla centralnego SIS II – przez Komisję.

4. Kompleksowy test przebiega według szczegółowego harmonogramu określonego przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady we współpracy z Komisją.

5. Kompleksowy test jest oparty na specyfikacjach technicznych określonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady we współpracy z Komisją.

6. Komisja oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady określają kryteria, według których ustala się, czy zakończone zostały niezbędne przygotowania techniczne do przetwarzania danych SIS II i czy rezultaty osiągnięte dzięki SIS II są co najmniej równoważne rezultatom osiąganym dzięki SIS 1+.

7. Wyniki testu są oceniane przy użyciu kryteriów, o których mowa w ust. 6, przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady oraz Komisję. Walidacja wyników testu następuje zgodnie z art. 55 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1987/2006.

8. Państwa członkowskie nieuczestniczące w SIS 1+ mogą wziąć udział w kompleksowym teście. Ich wyniki nie mają wpływu na ogólną walidację testu.

Artykuł 9

Test w zakresie informacji uzupełniających

1. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają testy funkcjonalne SIRENE.

2. Podczas przeprowadzania testu w zakresie informacji uzupełniających Komisja udostępnia centralny SIS II oraz jego infrastrukturę łączności.

3. Test w zakresie informacji uzupełniających przeprowadzany jest według szczegółowego harmonogramu określonego przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

4. Test w zakresie informacji uzupełniających oparty jest na specyfikacjach technicznych określonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

5. Wyniki testu analizowane są przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

6. Państwa członkowskie nieuczestniczące w SIS 1+ mogą wziąć udział w teście w zakresie informacji uzupełniających. Ich wyniki nie mają wpływu na ogólną walidację testu.

Artykuł 10

Tymczasowa architektura migracyjna

1. Ustanowiona zostaje tymczasowa architektura migracyjna SIS. W okresie przejściowym konwerter łączy centralny SIS II z C.SIS. Krajowe N.SIS podłączone są do C.SIS, a N.SIS II do centralnego SIS II.

2. Komisja dostarcza konwerter, centralny SIS II i jego infrastrukturę łączności jako część tymczasowej architektury migracyjnej SIS.

3. Konwerter konwertuje dane w dwóch kierunkach pomiędzy C.SIS a centralnym SIS II oraz synchronizuje dane C.SIS i centralnego SIS II.

4. Komisja testuje połączenie pomiędzy centralnym SIS II a konwerterem.

5. Francja testuje połączenie pomiędzy C.SIS a konwerterem.

6. Komisja i Francja testują połączenie centralnego SIS II z C.SIS przez konwerter.

7. Francja wspólnie z Komisją łączy C.SIS przez konwerter z centralnym SIS II.

8. Komisja wspólnie z Francją oraz pozostałymi państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+ testuje tymczasową architekturę migracyjną SIS jako całość zgodnie z planem testu dostarczonym przez Komisję.

9. W razie potrzeby Francja udostępnia dane do testu.

Artykuł 11

Migracja z SIS 1+ do SIS II

1. W celu migracji z C.SIS do centralnego SIS II Francja udostępnia bazę danych SIS 1+, a Komisja wprowadza bazę danych SIS 1+ do centralnego SIS II.

2. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają migrację z N.SIS do N.SIS II, korzystając z tymczasowej architektury migracyjnej, przy wsparciu ze strony Francji i Komisji, najpóźniej do dnia 30 września 2009 r. W razie konieczności termin ten może zostać zmieniony zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

3. Migracja systemu krajowego z SIS 1+ do SIS II polega na wprowadzeniu danych N.SIS II – przy czym N.SIS II ma zawierać plik danych, kopię krajową, zawierającą całą lub częściową kopię bazy danych SIS II – a następnie na przełączeniu się z N.SIS na N.SIS II w każdym państwie członkowskim. Migracja przebiega według szczegółowego harmonogramu dostarczonego przez Komisję i przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

4. Komisja pomaga w koordynacji oraz wspiera wspólne działania podczas migracji.

5. Przełączenie przewidziane w ramach migracji następuje po walidacji, o której mowa w art. 8 ust. 7.

Artykuł 12

Merytoryczne ramy prawne

Podczas migracji postanowienia tytułu IV konwencji z Schengen nadal mają zastosowanie do systemu informacyjnego Schengen.

Artykuł 13

Współpraca

1. Państwa członkowskie i Komisja współpracują w wykonywaniu wszelkich działań, objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, zgodnie ze swoim zakresem odpowiedzialności.

2. Komisja w szczególności dostarcza niezbędnego wsparcia na poziomie centralnego SIS II dla testu i migracji N.SIS II.

3. Państwa członkowskie w szczególności dostarczają niezbędnego wsparcia na poziomie N.SIS II dla testu tymczasowej architektury migracyjnej.

Artykuł 14

Prowadzenie rejestrów w centralnym SIS II

1. Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień tytułu IV konwencji z Schengen Komisja zapewnia, aby wszelki dostęp do danych osobowych w ramach centralnego SIS oraz wszelka ich wymiana były każdorazowo rejestrowane w celu sprawdzenia, czy wyszukiwanie było legalne, monitorowania legalności przetwarzania danych oraz zapewnienia właściwego funkcjonowania centralnego SIS II i systemów krajowych, integralności i bezpieczeństwa danych.

2. Rejestry wskazują w szczególności datę i godzinę przekazania danych, dane wykorzystane do wyszukiwań, odniesienie do przekazanych danych oraz nazwę właściwego organu odpowiedzialnego za ich przetwarzanie.

3. Rejestry mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1 i są usuwane najwcześniej po upływie jednego roku, a najpóźniej po upływie trzech lat od daty ich utworzenia.

4. Rejestry mogą być przechowywane dłużej, jeżeli są potrzebne w już rozpoczętych procedurach monitorowania.

5. Właściwe organy mające sprawdzać czy wyszukiwanie jest legalne, monitorować legalność przetwarzania danych, prowadzić samokontrolę i zapewniać właściwe działanie centralnego SIS II oraz integralność i bezpieczeństwo danych otrzymują w granicach swoich uprawnień i na żądanie dostęp do tych rejestrów w celu realizacji swoich zadań.

Artykuł 15

Koszty

1. Koszty związane z migracją, kompleksowym testem, testem w zakresie informacji uzupełniających, środkami utrzymania i rozwoju na poziomie centralnego SIS II lub związane z infrastrukturą łączności pokrywane są z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

2. Koszty związane z migracją, testami, utrzymywaniem i rozwojem systemów krajowych ponoszone są przez każde z zainteresowanych państw członkowskich.

3. Koszty związane z działaniami na poziomie SIS 1+, w tym koszty działań uzupełniających prowadzonych przez Francję w imieniu państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+, pokrywane są zgodnie z postanowieniami art. 119 konwencji z Schengen.

Artykuł 16

Zmiany w postanowieniach konwencji z Schengen

Do postanowień konwencji z Schengen wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 92 A

1. Od daty wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1104/2008 (*) i decyzji Rady 2008/839/WSiSW (**) oraz w oparciu o definicje w art. 2 tego rozporządzenia, architektura techniczna systemu informacyjnego Schengen może zostać uzupełniona o:

a) dodatkowy system centralny składający się z:

— jednostki centralnej (centralny SIS II) znajdującej się we Francji oraz rezerwowego centralnego SIS II znajdującego się w Austrii, które zawierają bazę danych SIS II i jednolity interfejs krajowy (NI-SIS),

— technicznego połączenia między C.SIS a centralnym SIS II przez konwerter, umożliwiającego konwersję i synchronizację danych między C.SIS a centralnym SIS II;

b) system krajowy (N.SIS II) składający się z krajowych systemów danych i który łączy się z centralnym SIS II;

c) infrastrukturę łączności między centralnym SIS II a N.SIS II przyłączoną do NI-SIS.

2. N.SIS II może zastąpić moduł krajowy, o którym mowa w art. 92 niniejszej konwencji, a państwa członkowskie nie muszą wtedy utrzymywać krajowego pliku danych.

3. Baza danych centralnego SIS II jest dostępna w celu automatycznych wyszukiwań na terytorium każdego państwa członkowskiego.

4. Jeżeli państwo członkowskie zastąpi swój krajowy moduł przez N.SIS II, to obowiązkowe funkcje jednostki centralnej wobec tego modułu krajowego określone w art. 92 ust. 2 i 3 stają się obowiązkowymi funkcjami wobec centralnego SIS II, bez uszczerbku dla obowiązków, o których mowa w decyzji 2008/839/WSiSW oraz w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1104/2008.

5. Centralny SIS II zapewnia obsługę niezbędną do wprowadzania i przetwarzania danych SIS, aktualizacji kopii krajowych N.SIS II w trybie *on-line* oraz synchronizacji

i zapewnienia spójności kopii krajowych N.SIS II z bazą danych centralnego SIS II, a także zapewnia czynności związane z inicjalizacją i odtwarzaniem kopii krajowych N.SIS II.

6. Francja, która odpowiada za jednostkę centralną, pozostałe państwa członkowskie oraz Komisja współpracują w celu zapewnienia, aby wyniki przeszukiwania plików danych N.SIS II lub w bazie danych SIS II były równoważne wynikom przeszukiwania pliku danych w modułach krajowych, o których mowa w art. 92 ust. 2.

(*) Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1.

(**) Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 43.”;

2) w art. 119 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Koszty instalacji i eksploatacji jednostki centralnej, o której mowa w art. 92 ust. 3, w tym koszty okablowania łączącego krajowe moduły systemu informacyjnego Schengen z jednostką centralną oraz koszty działań podejmowanych w związku z zadaniami powierzonymi Francji na mocy decyzji 2008/839/WSiSW oraz rozporządzenia (WE) nr 1104/2008 ponoszą wspólnie państwa członkowskie.”;

3) artykuł 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Koszty instalacji i eksploatacji krajowego modułu systemu informacyjnego Schengen oraz koszty zadań przydzielonych krajowym systemom na mocy decyzji 2008/839/WSiSW oraz rozporządzenia (WE) nr 1104/2008 są ponoszone indywidualnie przez każde państwo członkowskie.”.

Artykuł 17

Komitet

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony na podstawie art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

Artykuł 18

Sprawozdawczość

Przed końcem każdego półrocza, a po raz pierwszy przed końcem pierwszego półrocza 2009 r., Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępu prac nad rozwojem systemu SIS II oraz migracją z SIS 1+ do SIS II.

Artykuł 19

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie przestaje obowiązywać w dniu, który ma zostać określony przez Radę stanowiącą zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, w żadnym wypadku nie później niż w dniu 30 czerwca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 października 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1105/2008**z dnia 7 listopada 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 listopada 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

| Kod CN | Kod krajów trzecich ⁽¹⁾ | Standardowa stawka celna w przywozie |
|---|------------------------------------|--------------------------------------|
| 0702 00 00 | MA | 48,3 |
| | MK | 46,2 |
| | TR | 68,6 |
| | ZZ | 54,4 |
| 0707 00 05 | JO | 175,3 |
| | MA | 30,8 |
| | TR | 90,7 |
| | ZZ | 98,9 |
| 0709 90 70 | MA | 63,1 |
| | TR | 129,7 |
| | ZZ | 96,4 |
| 0805 20 10 | MA | 80,7 |
| | ZZ | 80,7 |
| 0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90 | HR | 24,7 |
| | MA | 85,5 |
| | TR | 79,5 |
| | ZZ | 63,2 |
| 0805 50 10 | AR | 82,1 |
| | MA | 103,9 |
| | TR | 91,1 |
| | ZA | 97,2 |
| | ZZ | 93,6 |
| 0806 10 10 | BR | 232,5 |
| | TR | 133,5 |
| | US | 246,0 |
| | ZA | 197,4 |
| | ZZ | 202,4 |
| 0808 10 80 | AL | 32,1 |
| | AR | 75,0 |
| | CA | 96,3 |
| | CL | 64,2 |
| | MK | 37,6 |
| | NZ | 104,3 |
| | US | 162,4 |
| | ZA | 87,6 |
| ZZ | 82,4 | |
| 0808 20 50 | CN | 44,4 |
| | TR | 124,9 |
| | ZZ | 84,7 |

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1106/2008**z dnia 7 listopada 2008 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 945/2008 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1084/2008 ⁽⁴⁾.

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem (WE) nr 945/2008, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 8 listopada 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 56.⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 6.11.2008, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 8 listopada 2008 r.

(EUR)

| Kod CN | Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu | Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu |
|---------------------------|--|--|
| 1701 11 10 ⁽¹⁾ | 24,58 | 4,01 |
| 1701 11 90 ⁽¹⁾ | 24,58 | 9,24 |
| 1701 12 10 ⁽¹⁾ | 24,58 | 3,82 |
| 1701 12 90 ⁽¹⁾ | 24,58 | 8,81 |
| 1701 91 00 ⁽²⁾ | 25,74 | 12,39 |
| 1701 99 10 ⁽²⁾ | 25,74 | 7,84 |
| 1701 99 90 ⁽²⁾ | 25,74 | 7,84 |
| 1702 90 95 ⁽³⁾ | 0,26 | 0,39 |

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1107/2008**z dnia 7 listopada 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu dostosowania jego załączników I i IV do postępu technicznego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 przewiduje, iż nawóz należący do typu nawozów wymienionych w załączniku I do wyżej wymienionego rozporządzenia i spełniający warunki ustanowione w tym rozporządzeniu może być oznakowany jako „nawóz WE”.

(2) Zarówno siarczan amonu jak i azotan wapnia (saletra wapniowa) zostały wymienione jako typy nawozów w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Mieszanki tych dwóch typów nawozów nie mogą być jednak oznakowane jako „nawóz WE”. Jako że mieszanki siarczanu amonu i azotanu wapnia (saletra wapniowa) stosuje się powodzeniem w dwóch państwach członkowskich, mieszanki takie powinno się uznać za „nawozy WE”, aby ułatwić korzystanie z nich rolnikom w całej Wspólnocie.

(3) Wiele typów nawozów z podstawowymi składnikami pokarmowymi zawierających azot wymienionych w załączniku I zwykle uwalnia azot zbyt szybko, aby uprawy mogły w pełni z niego skorzystać, a co za tym idzie, nadmiar azotu może potencjalnie szkodzić środowisku naturalnemu.

(4) W odniesieniu do dwóch typów nawozów WE wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 dodanie dicyjanodiamidu, jednej z wielu substancji znanych jako inhibitory nityfikacji, może zapobiec takiej potencjalnej szkodzi dla środowiska naturalnego. Pozostałe typy nawozów WE mogą zawierać azot w innej formie i w ich przypadku inhibitory nityfikacji nie są skuteczne. Dla tych pozostałych typów inhibitory ureazy mogą stanowić satysfakcjonujące rozwiązanie.

(5) W celu otwarcia szerszego dostępu do agronomicznych i środowiskowych korzyści płynących ze stosowania inhibitorów nityfikacji i ureazy używanie inhibitorów nityfikacji i ureazy powinno być dozwolone dla większości typów nawozów azotowych, ponadto więcej typów inhibitorów powinno być dopuszczonych do obrotu.

(6) Wykaz dozwolonych inhibitorów nityfikacji i ureazy powinien być zatem wprowadzony do załącznika I rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.

(7) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 przedstawia szczegółowe opisy metod analitycznych, które należy stosować dla pomiaru zawartości składnika pokarmowego w nawozach WE. Opisy te należy skorygować odnośnie do zawartości jodu, tak aby uzyskiwać prawidłowe wyniki analiz.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2003/2003.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zmienia się zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

2. Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zmienia się zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli A.1 wpis dotyczący nawozu typu 4 „siarczan amonu” otrzymuje brzmienie:

| | | | | | |
|----|----------------|--|--|--|--|
| „4 | Siarczan amonu | Produkt otrzymany chemicznie zawierający siarczan amonu jako jego główny składnik oraz ewentualnie nie więcej niż 15 % azotanu wapnia (saletry wapniowej). | 19,7 % N Azot w przeliczeniu na azot całkowity. Maksymalna zawartość azotu azotanowego 2,2 % N w przypadku dodania azotanu wapnia (saletry wapniowej). | W przypadku wprowadzenia do obrotu w formie mieszanki siarcznanu amonu i azotanu wapnia (saletra wapniowa) w oznaczeniu należy dodać »może zawierać do 15 % azotanu wapnia (saletry wapniowej)«. | Azot amonowy. Azot całkowity w przypadku dodania azotanu wapnia (saletry wapniowej).” |
|----|----------------|--|--|--|--|

2) w tabeli A.1 zapisy dotyczące nawozów typów 16 i 17 oraz przypis a) zostają usunięte. Typ 18 zamienia się na typ 16;

3) dodaje się sekcję F w brzmieniu:

„F. Inhibitory nityfikacji i ureazy

Inhibitory ureazy i nityfikacji wymienione w tabelach F.1 i F.2 poniżej mogą być dodawane do nawozów azotowych typów wymienionych w sekcjach A.1, B.1, B.2, B.3, C.1 i C.2 załącznika I z zastrzeżeniem następujących postanowień:

- (1) przynajmniej 50 % całkowitej zawartości azotu w nawozie składa się z form azotu wymienionych w kolumnie 3;
- (2) nie należą one do typów nawozów wymienionych w kolumnie 4.

Nawozom, do których został dodany inhibitor nityfikacji wymieniony w tabeli F.1, dodaje się do oznaczenia typu słowa »z inhibitorem nityfikacji ((oznaczenie typu inhibitora nityfikacji))«.

Nawozom, do których został dodany inhibitor ureazy wymieniony w tabeli F.2, dodaje się do oznaczenia typu słowa »z inhibitorem ureazy ((oznaczenie typu inhibitora ureazy))«.

Osoba odpowiedzialna za wprowadzenie nawozu do obrotu zapewnia, że każde opakowanie jednostkowe oraz opakowanie zbiorcze zawiera możliwie najpełniejszą informację techniczną. Informacja ta ma pozwolić użytkownikowi w szczególności na ustalenie dawek i okresów stosowania nawozu w odniesieniu do danej uprawy.

Nowe inhibitory nityfikacji lub ureazy mogą zostać włączone odpowiednio do tabel F.1 lub F.2 po ocenie danych technicznych przekazanych zgodnie z wytycznymi, które będą opracowane dla tych składników.

F.1. Inhibitory nityfikacji

| Nr | Oznaczenie typu i skład inhibitora nityfikacji | Minimalna i maksymalna zawartość inhibitora jako procent masy całkowitego azotu obecnego jako azot w formie amoniaku i azotu mocznikowego | Typy nawozów UE, dla których inhibitor nie może być używany | Opis inhibitorów nityfikacji, z którymi mieszanie jest dozwolone Dane dotyczące dopuszczalnych proporcji |
|----|--|---|---|---|
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 |
| 1 | Dicyjanodiamid ELINCS Nr 207-312-8 | Minimalnie 2,25 Maksymalnie 4,5 | | |

F.2. Inhibitory ureazy

| Nr | Oznaczenie typu i skład inhibitora ureazy | Minimalna i maksymalna zawartość inhibitora jako procent masy całkowitego azotu obecnego jako azot mocznikowy | Typy nawozów UE, dla których inhibitor nie może być używany | Opis inhibitorów ureazy, z którymi mieszanie jest dozwolone Dane dotyczące dopuszczalnych proporcji |
|----|---|---|---|--|
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 |
| 1 | Triamid N-(n-butylo)-tiofosforowy (NBPT) ELINCS nr 435-740-7 | Minimalnie 0,09 Maksymalnie 0,20” | | |

ZAŁĄCZNIK II

W sekcji B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w uwadze w pkt 4.11 metody 2.3.2 akapity drugi, trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Następnie miareczkować roztworem jodu (I_2) o stężeniu 0,05 mol/l w obecności roztworu skrobi jako wskaźnika.

1 ml roztworu jodu (I_2) 0,05 mol/l odpowiada 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

W tak przygotowanym roztworze co najmniej 80 % całkowitej zawartości cyny powinno występować w postaci jonów dwuwartościowych. Do miareczkowania należy użyć co najmniej 35 ml 0,05 mol/l roztworu jodu (I_2).”;

2) w uwadze w punkcie 4.11 metody 2.6.1 akapity drugi, trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Następnie miareczkować roztworem jodu (I_2) o stężeniu 0,05 mol/l w obecności roztworu skrobi jako wskaźnika.

1 ml roztworu jodu (I_2) 0,05 mol/l odpowiada 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

W tak przygotowanym roztworze co najmniej 80 % całkowitej zawartości cyny, powinno występować w postaci jonów dwuwartościowych. Do miareczkowania należy użyć co najmniej 35 ml 0,05 mol/l roztworu jodu (I_2).”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1108/2008

z dnia 7 listopada 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1266/2007 w zakresie minimalnych wymagań dotyczących programów monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka oraz w zakresie warunków zwolnienia nasienia z zakazu opuszczania przewidzianego w dyrektywie Rady 2000/75/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającą przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 i 12 oraz art. 19 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2000/75/WE ustanawia przepisy dotyczące kontroli oraz środki zwalczania choroby niebieskiego języka. Należą do nich: ustanowienie obszarów objętych ograniczeniami („strefy zamknięte”), obejmujących obszary zapowietrzzone („obszary ochronne”, „strefy ochrony”) i obszary zagrożone („strefy nadzoru”), wdrożenie programów monitorowania i nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka oraz zakaz opuszczania przez zwierzęta stref zamkniętych („zakaz opuszczania”).
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1266/2007 z dnia 26 października 2007 r. w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących dyrektywy Rady 2000/75/WE w odniesieniu do kontroli, monitorowania, nadzoru i ograniczeń przemieszczeń niektórych zwierząt należących do gatunków podatnych na zarażenie chorobą niebieskiego języka ⁽²⁾ ustanowiono przepisy obowiązujące w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby.
- (3) W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1266/2007 określono minimalne wymagania dotyczące programów monitorowania i nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka. W załączniku III do tego rozporządzenia określono warunki zwolnienia zwierząt oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków z zakazu opuszczania. W załączniku V do tego rozporządzenia ustanowiono kryteria określania stref sezonowo wolnych od choroby niebieskiego języka.
- (4) Niezbędne jest wprowadzenie w życie odpowiednich programów monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka, m.in. w celu wykrywania obecności wirusa tej choroby na możliwie jak najwcześniejszym etapie, wykazania braku ogólnych lub konkretnych serotypów wirusa oraz określenia stref sezonowo wolnych od nosicieli. Programy monitorowania i nadzoru choroby niebie-

skiego języka powinny określać minimalne wymagania obowiązuje państwa członkowskie, a jednocześnie przewidywać wystarczającą elastyczność, pozwalającą na uwzględnienie lokalnej sytuacji epidemiologicznej.

- (5) W UE realizowana jest kampania masowych szczepień interwencyjnych przeciwko różnym typom choroby niebieskiego języka. Szczepienie zwierząt przeciwko tej chorobie stanowi radykalną zmianę stanu odporności populacji gatunków podatnych na zakażenie nią i ma określone konsekwencje dla programów monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka. W związku z tym należy dokonać pewnych zmian w wymogach dotyczących programów.
- (6) W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1266/2007 ustanowiono kryteria określania stref sezonowo wolnych od choroby niebieskiego języka. Dla większej jasności i lepszej harmonizacji podejść początek i koniec okresu sezonowo wolnego od nosicieli powinien być ustalany na podstawie wystandaryzowanych danych z nadzoru.
- (7) W sekcji B załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1266/2007 określono warunki zwolnienia z zakazu opuszczania w odniesieniu do nasienia. Zgodnie z treścią tej sekcji nasienie może podlegać zwolnieniu jedynie jeśli zostało pozyskane od zwierząt-dawców spełniających określone warunki. W interesie pewności prawnej prawodawstwa Wspólnoty należy jaśniej sformułować niektóre wymogi w zakresie systemów badania zwierząt-dawców nasienia, szczególnie w zakresie badań prowadzonych po pobraniu.
- (8) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1266/2007.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1266/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 74.⁽²⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 37.

2) w załączniku III sekcja B lit. d) i e) otrzymują brzmienie:

„d) co najmniej co 60 dni w okresie pobierania oraz po upływie od 21 do 60 dni po ostatnim pobraniu nasienia do wysyłki były one poddawane badaniu serologicznemu zgodnie z Podręcznikiem OIE dotyczącym zwierząt lądowych w celu wykrycia przeciwciał grupy wirusów choroby niebieskiego języka i uzyskały wynik negatywny;

e) zostały one poddane, z negatywnym wynikiem, testowi na obecność czynnika zgodnie z Podręcznikiem OIE dotyczącym zwierząt lądowych, przeprowadzonemu na próbkach krwi pobranych:

(i) na początku pobierania i przy ostatnim pobraniu nasienia do wysyłki; oraz

(ii) w okresie pobierania nasienia:

— przynajmniej co 7 dni w przypadku testu izolacji wirusa, lub

— przynajmniej co 28 dni w przypadku testu łańcuchowej reakcji polimerazy.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Minimalne wymagania dotyczące programów monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka (o których mowa w art. 4)

1. *Minimalne wymagania dotyczące programów monitorowania choroby niebieskiego języka wprowadzane przez państwa członkowskie w strefach zamkniętych*

Programy monitorowania choroby niebieskiego języka powinny mieć na celu dostarczanie informacji o dynamice choroby w strefie zamkniętej. Cele programów monitorowania choroby niebieskiego języka to wykrywanie wprowadzenia nowych serotypów choroby i wykazanie braku określonych serotypów. Inne cele mogą obejmować wykazanie braku występowania wirusa choroby niebieskiego języka, ustalanie okresu sezonowo wolnego od nosicieli oraz określanie gatunków nosicieli.

Geograficzną jednostkę odniesienia na potrzeby monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka określa siatka geograficzna o wielkości około 45×45 km (w przybliżeniu 2 000 km²), chyba że szczególne warunki środowiskowe uzasadniają inny rozmiar. Państwa członkowskie mogą również stosować »region«, zgodnie z jego definicją w art. 2 lit. p) dyrektywy 64/432/EWG, jako geograficzną jednostkę odniesienia do celów monitorowania i nadzoru.

- 1.1. Programy monitorowania choroby niebieskiego języka obejmują co najmniej bierny nadzór kliniczny i aktywny nadzór laboratoryjny, określone w pkt 1.1.1 i 1.1.2.

1.1.1. Bierny nadzór kliniczny:

- obejmuje oficjalny i odpowiednio dokumentowany stały system, mający na celu wykrywanie i badanie wszelkich podejrzeń, w tym system wczesnego ostrzegania służący do zgłaszania podejrzeń. Właściciele lub posiadacze oraz lekarze weterynarii muszą niezwłocznie zgłaszać wszelkie podejrzenia właściwym organom. Wszelkie podejrzenia wynikające z obecności serotypów choroby niebieskiego języka, których obecność w odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym nie była spodziewana, muszą natychmiast zostać dokładnie zbadane przez właściwe organy w celu określenia występujących serotypów choroby niebieskiego języka,
- jest szczególnie intensyfikowany w sezonie aktywności nosicieli,
- zapewnia realizację kampanii uświadamiających, mających w szczególności na celu umożliwienie właścicielom lub posiadaczom oraz lekarzom weterynarii rozpoznanie objawów klinicznych choroby niebieskiego języka.

- 1.1.2. Aktywny nadzór laboratoryjny obejmuje co najmniej jeden z elementów wymienionych w punktach 1.1.2.1, 1.1.2.2 i 1.1.2.3 bądź też większą ich liczbę: monitorowanie serologiczne przy użyciu zwierząt wskaźnikowych, badania serologiczne lub wirusologiczne bądź ukierunkowane monitorowanie na podstawie ryzyka.

1.1.2.1. Monitorowanie serologiczne przy użyciu zwierząt wskaźnikowych:

- Monitorowanie serologiczne przy użyciu zwierząt wskaźnikowych obejmuje aktywny program roczny testowania zwierząt wskaźnikowych, mający na celu ocenę występowania wirusa choroby niebieskiego języka w obrębie strefy zamkniętej. W miarę możliwości zwierzętami wskaźnikowymi powinno być bydło. Zwierzęta te muszą być wolne od antyciał, co należy wykazać we wstępnych badaniach przez seronegatywny wynik testu, i muszą znajdować się na obszarach strefy zamkniętej, gdzie, po przeprowadzeniu analizy ryzyka dotyczącej oceny entomologicznej i ekologicznej, potwierdzono obecność nosicieli lub stwierdzono obecność siedlisk sprzyjających namnażaniu się nosicieli.
- W okresach aktywności nosicieli, o ile są one znane, zwierzęta wskaźnikowe muszą być poddawane testom co najmniej raz w miesiącu. W przypadku braku takich informacji zwierzęta wskaźnikowe muszą być poddawane testom co najmniej raz w miesiącu przez cały rok.
- Minimalna liczba zwierząt wskaźnikowych na każdy geograficzny obszar odniesienia na potrzeby monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka musi być reprezentatywna i wystarczająca do wykazania miesięcznego występowania serokonwersji⁽¹⁾ na poziomie 2 % przy poziomie ufności 95 % w każdym geograficznym obszarze odniesienia.
- Badania laboratoryjne należy zaplanować w taki sposób, aby po uzyskaniu pozytywnych wyników badań przesiewowych następowały specyficzne serologiczne lub wirusologiczne testy serotypu, ukierunkowane na wykrycie tego serotypu lub tych serotypów, których obecność jest spodziewana w odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym, oraz konieczne do ścisłego określenia występującego serotypu.

⁽¹⁾ Oszacowano, że normalny roczny wskaźnik serokonwersji w strefie zarażonej wynosi 20 %. Jednakże we Wspólnocie wirus występuje głównie w okresie obejmującym około sześć miesięcy w roku (koniec wiosny/połowa jesieni). Z tego względu poziom 2 % jest zachowawczym oszacowaniem spodziewanego miesięcznego wskaźnika serokonwersji.

1.1.2.2. Badania serologiczne lub wirusologiczne:

- obejmują co najmniej aktywny roczny program badań serologicznych lub wirusologicznych populacji gatunków podatnych na zakażenie, mający na celu wykrycie dowodów przenoszenia wirusa choroby niebieskiego języka za pomocą wrywkowych testów serologicznych lub wirusologicznych, prowadzonych na wszystkich odnośnych epidemiologicznych obszarach geograficznych i przeprowadzanych w tym okresie roku, w którym istnieje większe prawdopodobieństwo wykrycia serokonwersji,
- muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby próbki były reprezentatywne i dostosowane do struktury populacji gatunków podatnych na zakażenie, z której są pobierane, na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym oraz aby wielkość próby została obliczona w sposób umożliwiający wykrycie chorobowości na poziomie 20 % przy ufności wynoszącej 95 % w populacji gatunków podatnych na zakażenie na danym odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym,
- w przypadku badań serologicznych – muszą one być przeprowadzane w taki sposób, aby na ich wyniki nie wpływały zwierzęta seropoztywne z populacji szczepionych lub uodpornionych,
- muszą gwarantować takie zaplanowanie badań laboratoryjnych, aby po uzyskaniu pozytywnych wyników badań przesiewowych następowały specyficzne serologiczne lub wirusologiczne testy serotypu, ukierunkowane na wykrycie tego serotypu lub tych serotypów, których obecność jest spodziewana na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym, oraz konieczne do ścisłego określenia występującego serotypu,
- mogą również być projektowane w celu monitorowania zasięgu szczepienia oraz rozkładu występowania różnych serotypów choroby niebieskiego języka obecnych w strefie zamkniętej.

1.1.2.3. Ukierunkowane monitorowanie na podstawie ryzyka:

- obejmuje oficjalny i odpowiednio dokumentowany stały system, mający na celu wykazanie braku pewnych konkretnych serotypów choroby niebieskiego języka;
- ma zastosowanie do populacji docelowej zwierząt podatnych na zakażenie ze stosunkowo wysokim ryzykiem, na podstawie ich lokalizacji, sytuacji geograficznej oraz epidemiologii serotypu lub serotypów choroby niebieskiego języka, których obecność jest spodziewana na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym;
- musi opierać się na strategii pobierania prób dostosowanej do określonej populacji docelowej. Wielkość próbki oblicza się w celu wykrycia szacowanej częstości występowania choroby (na podstawie znanego ryzyka w populacji docelowej) przy poziomie ufności wynoszącym 95 % w populacji docelowej danego odnośnego epidemiologicznego obszaru geograficznego. W każdym przypadku, kiedy próbki nie pochodzą od pojedynczych zwierząt, wielkość próbki należy dostosować do wrażliwości stosowanych procedur diagnostycznych.

1.2. W celu ustalenia okresu sezonowo wolnego od nosicieli, o którym mowa w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, badania entomologiczne muszą spełniać następujące wymogi:

- muszą obejmować co najmniej aktywny roczny program odłowu nosicieli za pomocą ustawionych na stałe pułapek zasysających, mający na celu określenie dynamiki populacyjnej nosicieli,
- należy stosować pułapki zasysające wyposażone w lampy ultrafioletowe, zgodnie z uprzednio ustanowionymi protokołami. Pułapki muszą być włączane na całą noc i działać co najmniej przez:
 - jedną noc w tygodniu – w ciągu miesiąca poprzedzającego spodziewany początek okresu sezonowo wolnego od nosicieli oraz w ciągu miesiąca poprzedzającego spodziewany koniec tego okresu,
 - jedną noc w miesiącu – w okresie sezonowo wolnym od nosicieli,
- na podstawie informacji uzyskanych w ciągu pierwszych trzech lat działania pułapek zasysających częstotliwość ich działania może być odpowiednio dostosowywana,
- w całej strefie sezonowo wolnej od choroby niebieskiego języka należy umieścić co najmniej po jednej pułapce zasysającej w każdym odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym. Część muszek schwytanych w pułapki zasysające musi zostać przesłana do wyspecjalizowanego laboratorium, będącego w stanie przeliczyć i zidentyfikować liczbę osobników przypuszczalnego gatunku nosicielskiego.

- 1.3. Monitorowanie mające na celu dostarczenie Komisji potwierdzonych informacji wskazujących na brak występowania wirusa choroby niebieskiego języka na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym w okresie dwóch lat, jak przewidziano to w art. 6 ust 2:
- obejmuje co najmniej jeden z elementów wymienionych w pkt 1.1.2.1, 1.1.2.2 i 1.1.2.3 bądź też większą ich liczbę: monitorowanie serologiczne przy użyciu zwierząt wskaźnikowych, badania serologiczne lub wirusologiczne bądź ukierunkowane monitorowanie na podstawie ryzyka,
 - musi być zaprojektowane w taki sposób, aby próbki były reprezentatywne i dostosowane do struktury populacji gatunków podatnych na zakażenie, z której są pobierane, na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym oraz aby wielkość próby została obliczona w sposób umożliwiający wykrycie chorobowości na poziomie 20 % ⁽¹⁾ przy ufności wynoszącej 95 % w populacji gatunków podatnych na zakażenie na danym odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym, o ile nie przeprowadzono masowego szczepienia, lub
 - musi być zaprojektowane w taki sposób, aby próbki były reprezentatywne i dostosowane do struktury populacji gatunków podatnych na zakażenie, z której są pobierane, na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym oraz aby wielkość próby została obliczona w sposób umożliwiający wykrycie chorobowości na poziomie 10 % ⁽²⁾ przy ufności wynoszącej 95 % w populacji gatunków podatnych na zakażenie na danym odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym, o ile przeprowadzono masowe szczepienie.
2. *Minimalne wymagania dotyczące programów nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka wprowadzane przez państwa członkowskie poza obszarami stref zamkniętych*
- Programy nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka mają na celu wykrywanie ewentualnego przedostawania się wirusa tej choroby oraz wykazywanie braku wirusa w państwie członkowskim bądź na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym wolnym od choroby niebieskiego języka.
- Programy nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka obejmują co najmniej bierny nadzór kliniczny i aktywny nadzór laboratoryjny, określone w pkt 2.1 i 2.2.
- 2.1. Bierny nadzór kliniczny:
- obejmuje oficjalny i odpowiednio dokumentowany stały system, mający na celu wykrywanie i badanie wszelkich podejrzeń, w tym system wczesnego ostrzegania służący do zgłaszania podejrzeń. Właściciele lub posiadacze oraz lekarze weterynarii muszą niezwłocznie zgłaszać wszelkie podejrzania właściwym organom. Wszystkie podejrzania muszą niezwłocznie zostać dokładnie zbadane przez właściwy organ w celu stwierdzenia lub wykluczenia wystąpienia ogniska choroby niebieskiego języka,
 - musi być szczególnie intensyfikowany w sezonie aktywności nosicieli w obszarach charakteryzujących się specyficznym relatywnie wyższym ryzykiem na podstawie danych geograficznych i epidemiologicznych,
 - musi zapewniać realizację kampanii uświadamiających, mających w szczególności na celu umożliwienie właścicielom lub posiadaczom oraz lekarzom weterynarii rozpoznanie objawów klinicznych choroby niebieskiego języka.
- 2.2. Aktywny nadzór laboratoryjny obejmuje co najmniej jeden z elementów wymienionych w punktach 2.2.1, 2.2.2 i 2.2.3 bądź też większą ich liczbę: monitorowanie serologiczne przy użyciu zwierząt wskaźnikowych, badania serologiczne lub wirusologiczne bądź ukierunkowany nadzór na podstawie ryzyka.
- 2.2.1. Monitorowanie serologiczne przy użyciu zwierząt wskaźnikowych
- Monitorowanie serologiczne przy użyciu zwierząt wskaźnikowych obejmuje aktywny roczny program testowania zwierząt wskaźnikowych, mający na celu wykrycie dowodów na przeniesienie wirusa choroby niebieskiego języka poza strefy zamknięte. Szczególną uwagę należy zwrócić na obszary wysokiego ryzyka, określone na podstawie danych geograficznych i epidemiologicznych.
 - W okresach aktywności nosicieli, o ile są one znane, zwierzęta wskaźnikowe muszą być poddawane testom co najmniej raz w miesiącu. W przypadku braku takich informacji zwierzęta wskaźnikowe muszą być poddawane testom co najmniej raz w miesiącu przez cały rok.

⁽¹⁾ Oszacowano, że normalny roczny wskaźnik serokonwersji w strefie zarażonej wynosi 20 %. Jeśli jednak istnieją dowody, że roczny wskaźnik serokonwersji na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym jest niższy niż 20 %, to wielkość próby należy obliczyć w sposób umożliwiający wykrycie oszacowanej niższej chorobowości.

⁽²⁾ Założono, że normalny roczny wskaźnik serokonwersji w strefie, w której przeprowadzono szczepienie, wynosi 10 %. Jednak jeśli istnieją dowody, że roczny wskaźnik serokonwersji na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym, na którym przeprowadzono szczepienie, jest niższy niż 10 %, to wielkość próby należy obliczyć w sposób umożliwiający wykrycie oszacowanej niższej chorobowości.

- Minimalna liczba zwierząt wskaźnikowych na każdy geograficzny obszar odniesienia na potrzeby monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka musi być reprezentatywna i wystarczająca do wykrycia miesięcznego występowania serokonwersji ⁽¹⁾ na poziomie 2 % przy poziomie ufności 95 % w każdym geograficznym obszarze odniesienia.

2.2.2. Badania serologiczne lub wirusologiczne:

- obejmują co najmniej aktywny roczny program badań serologicznych lub wirusologicznych populacji gatunków podatnych na zakażenie, mający na celu wykrycie dowodów na przeniesienie wirusa choroby niebieskiego języka poza strefy zamknięte za pomocą wyrwykowych testów serologicznych lub wirusologicznych, prowadzonych na wszystkich odnośnych epidemiologicznych obszarach geograficznych i przeprowadzanych w tym okresie roku, w którym istnieje największe prawdopodobieństwo wykrycia serokonwersji,
- muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby próbki były reprezentatywne i dostosowane do struktury populacji gatunków podatnych na zakażenie, z której są pobierane, na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym oraz aby wielkość próby została obliczona w sposób umożliwiający wykrycie chorobowości na poziomie 20 % przy ufności wynoszącej 95 % w populacji gatunków podatnych na zarażenie na odnośnym epidemiologicznym obszarze geograficznym,
- w przypadku badań serologicznych – muszą one być przeprowadzane w taki sposób, aby na ich wyniki nie wpływały zwierzęta seropozytywne z populacji szczepionych lub uodpornionych.

2.2.3. Ukierunkowany nadzór na podstawie ryzyka:

- obejmuje oficjalny i odpowiednio dokumentowany stały system, mający na celu wykazanie braku pewnych konkretnych serotypów choroby niebieskiego języka,
- musi opierać się na znaczącej wiedzy na temat lokalnych czynników ryzyka; wiedza taka musi umożliwiać identyfikację konkretnych populacji docelowych o relatywnie wyższym ryzyku w celu pobrania z nich próbek,
- musi gwarantować, że ukierunkowana strategia pobierania próbek jest dostosowana do populacji docelowej określonej przy relatywnie wyższym ryzyku oraz że rozmiar próbki został obliczony w sposób pozwalający na wykrycie szacowanej częstości występowania choroby (na podstawie znanego ryzyka w populacji docelowej) przy poziomie ufności wynoszącym 95 % w populacji docelowej danego odnośnego epidemiologicznego obszaru geograficznego.

⁽¹⁾ Oszacowano, że normalny roczny wskaźnik serokonwersji w strefie zakażonej wynosi 20 %. Jednakże we Wspólnocie wirus występuje głównie w okresie obejmującym około sześć miesięcy w roku (koniec wiosny/połowa jesieni). Z tego względu poziom 2 % jest zachowawczym oszacowaniem spodziewanego miesięcznego wskaźnika serokonwersji.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1109/2008**z dnia 6 listopada 2008 r.****zmieniające po raz 100. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby ekonomiczne podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W dniu 10 października 2008 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ postanowił zmienić wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby ekonomiczne powinny zostać zamrożone, poprzez dodanie do niego trzech osób w związku z informacjami o ich związkach z siecią Al-Kaida.

(3) Należy wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I.

(4) W celu zapewnienia skuteczności środków nałożonych niniejszym rozporządzeniem, rozporządzenie to musi wejść w życie natychmiast.

(5) Komisja poinformuje osoby zainteresowane o powodach, dla których wprowadza się niniejsze rozporządzenie, zapewni im możliwość przedstawienia uwag w odniesieniu do tych powodów oraz dokona przeglądu niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia uwag oraz ewentualnych dostępnych informacji dodatkowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Benita FERRERO-WALDNER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

W tytule „Osoby fizyczne” dodaje się następujące wpisy:

- 1) Adil Muhammad Mahmud **Abd Al-Khaliq** (*pseud.* a) Adel Mohamed Mahmoud Abdul Khaliq; b) Adel Mohamed Mahmood Abdul Khaled); data urodzenia: 2.3.1984 r.; miejsce urodzenia: Bahrajn; nr paszportu: 1632207 (Bahrajn); dodatkowe informacje: a) działał w imieniu sieci Al-Kaida i Libijskiej Islamskiej Grupy Walczącej oraz udzielał im pomocy finansowej, materialnej i logistycznej, obejmującej również dostarczanie elementów elektrycznych używanych w urządzeniach wybuchowych, komputerach, urządzeniach GPS oraz sprzęcie wojskowym; b) szkolony przez Al-Kaidę w Azji Południowej w posługiwaniu się bronią lekką i materiałami wybuchowymi, walczył wraz z Al-Kaidą w Afganistanie; c) aresztowany w Zjednoczonych Emiratach Arabskich w styczniu 2007 r. pod zarzutem członkostwa w sieci Al-Kaida i w Libijskiej Islamskiej Grupie Walczącej; d) skazany w Zjednoczonych Emiratach Arabskich pod koniec 2007 r., na początku 2008 r. został przewieziony do Bahrajnu, gdzie odbywa resztę kary;
 - 2) Abd Al-Rahman Muhammad Jaffar **Ali** (*pseud.* a) Abd al-Rahman Muhammad Jaffir; b) Abd al-Rahman Muhammad Jafir Ali; c) Abd al-Rahman Jaffir Ali; d) Abdul Rahman Mohamed Jaffer Ali; e) Abdulrahman Mohammad Jaffar; f) Ali Al-Khal; g) Abu Muhammad Al-Khal); data urodzenia: 15.1.1968 r.; miejsce urodzenia: Al-Muharrak, Bahrajn; obywatelstwo: bahrańskie; dodatkowe informacje: a) z Bahrajnu finansuje i ułatwia działalność sieci Al-Kaida; b) w styczniu 2008 r. skazany przez Bahrański Trybunał Karny za finansowanie terroryzmu, udział w szkoleniach terrorystycznych, ułatwianie innym osobom podróży w celu udziału w szkoleniach terrorystycznych za granicą i członkostwo w organizacji terrorystycznej; zwolniony po wyroku trybunału i odbyciu kary; c) zamieszkały w Bahrajnie (maj 2008 r.);
 - 3) Khalifa: Muhammad Turki **Al-Subaiy** (*pseud.* a) Khalifa Mohd Turki Alsubaie; b) Khalifa Mohd Turki al-Subaie; c) Khalifa Al-Subayi; d) Khalifa Turki bin Muhammad bin al-Suayi); data urodzenia: 1.1.1965 r.; obywatelstwo: katarskie; nr paszportu: 00685868 (Katar); nr dowodu tożsamości: 26563400140 (Katar); dodatkowe informacje: a) z Kataru finansuje i ułatwia działalność sieci Al-Kaida, udzielał finansowego wsparcia i działał w imieniu przywódców Al-Kaidy, w tym transportował rekrutów do ośrodków treningowych Al-Kaidy w Azji Południowej; b) w styczniu 2008 r. skazany zaocznie przez Bahrański Trybunał Karny za finansowanie terroryzmu, udział w szkoleniach terrorystycznych, ułatwianie innym osobom podróży w celu udziału w szkoleniach terrorystycznych za granicą i członkostwo w organizacji terrorystycznej; c) aresztowany w Katarze w marcu 2008 r.; odbywa karę w Katarze (czerwiec 2008 r.).
-

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/95/WE

z dnia 22 października 2008 r.

mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych

(Wersja skodyfikowana)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Treść dyrektywy Rady 89/104/EWG Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych ⁽³⁾ została zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać sporządzona jej wersja ujednolicona.
- (2) Przepisy w zakresie znaków towarowych stosowane w państwach członkowskich przed wejściem w życie dyrektywy 89/104/EWG zawierały różnice, które mogły przeszkadzać w swobodnym przepływie towarów i swobodzie świadczenia usług oraz mogły zakłócać konkurencję w ramach wspólnego rynku. Z tego względu niezbędne było zbliżenie tych przepisów w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (3) Ważne jest, aby nie pominąć rozwiązań i korzyści, jakie system znaku towarowego Wspólnoty może przynieść przedsiębiorstwom pragnącym uzyskać uprawnienia do znaków towarowych.

(4) Nie wydaje się konieczne podejmowanie procesu zbliżenia przepisów państw członkowskich dotyczących znaków towarowych w pełnym zakresie. Wystarczające będzie ograniczenie tego procesu do tych przepisów prawa krajowego, które w sposób najbardziej bezpośredni oddziałują na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(5) Niniejsza dyrektywa nie powinna pozbawiać państw członkowskich prawa do dalszego udzielania ochrony znakom towarowym nabytym poprzez ich używanie, ale powinna brać je pod uwagę jedynie w odniesieniu do związków między nimi a znakami towarowymi nabytymi przez rejestrację.

(6) Państwa członkowskie powinny posiadać także swobodę ustalania przepisów proceduralnych dotyczących rejestracji, wygaśnięcia i nieważności znaków towarowych nabytych przez rejestrację. Mogą one, na przykład, określać formę rejestracji znaku towarowego oraz procedury w sprawie unieważnienia, decydować o tym, czy prawa wcześniejsze powinny być powoływane w procedurze rejestracji albo w procedurze w sprawie unieważnienia bądź w obu procedurach, oraz, jeżeli dopuszczają one powoływanie praw wcześniejszych w procedurze rejestracji, mogą stosować procedurę wnoszenia sprzeciwu lub procedurę badania z urzędu, bądź oba rodzaje procedur. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę ustalenia skutków wygaśnięcia lub nieważności znaków towarowych.

(7) Niniejsza dyrektywa nie powinna wykluczać stosowania do znaków towarowych przepisów państw członkowskich innych niż zawarte w prawie o znakach towarowych, takich jak przepisy dotyczące nieuczciwej konkurencji, odpowiedzialności cywilnej lub ochrony konsumentów.

(8) Osiągnięcie celów zamierzonych przez zbliżanie ustawodawstw wymaga, aby warunki dla uzyskania i utrzymania w mocy zarejestrowanego znaku towarowego były zasadniczo jednakowe we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu niezbędne jest sporządzenie wykazu przykładowych oznaczeń, które mogą stanowić znak towarowy, pod warunkiem że oznaczenia takie umożliwiają odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw. Podstawy do odmowy lub stwierdzenia nieważności

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 13.7.2007, s. 44.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2007 r. (Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 76) oraz decyzja Rady z dnia 25 września 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik I, część A.

dotyczące rejestracji samego znaku towarowego, na przykład brak charakteru odróżniającego, lub dotyczące kolizji pomiędzy znakiem towarowym i prawami wcześniejszymi, powinny być wymienione w sposób wyczerpujący, nawet jeżeli niektóre z tych podstaw wymienione są jako alternatywa dla państw członkowskich, które dzięki temu mogą utrzymać lub wprowadzić te podstawy do swoich przepisów prawnych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania w swoich ustawodawstwach lub wprowadzenia do nich podstawy do odmowy lub stwierdzenia nieważności rejestracji, powiązanych z warunkami uzyskania lub utrzymania w mocy znaku towarowego, które nie są objęte przepisami o zbliżaniu ustawodawstw, a dotyczą, na przykład, możliwości przyznania znaku towarowego, odnowienia znaku towarowego, zasad odnoszących się do opłat lub niezachowania wymogów proceduralnych.

- (9) W celu ograniczenia ogólnej liczby zarejestrowanych i chronionych we Wspólnocie znaków towarowych i, w następstwie tego, liczby kolizji powstających między nimi, istotne jest stosowanie wymogu, że zarejestrowane znaki towarowe muszą być rzeczywiście używane lub, jeżeli nie są używane, powinny podlegać wygaśnięciu. Niezbędne jest zapewnienie, by znak towarowy nie mógł być unieważniony na podstawie istnienia wcześniejszego nieużywanego znaku towarowego, przy czym państwa członkowskie powinny dysponować swobodą stosowania tej samej zasady w odniesieniu do rejestracji znaku towarowego lub przyjęcia postanowienia, że znak towarowy nie może być skutecznie powołany w postępowaniu w sprawie naruszenia, jeżeli w wyniku rozpatrzenia skargi stwierdzono, że znak towarowy podlega wygaśnięciu. We wszystkich tych przypadkach państwo członkowskie podejmuje decyzję w sprawie przyjęcia odpowiednich przepisów proceduralnych.
- (10) Dla ułatwienia swobodnego przepływu towarów i usług podstawowe znaczenie ma zapewnienie, by zarejestrowane znaki towarowe korzystały z takiej samej ochrony na podstawie systemów prawnych wszystkich państw członkowskich. Nie powinno to jednakże uniemożliwiać państwom członkowskim udzielania, z ich wyboru, szerokiej ochrony tym znakom towarowym, które cieszą się renomą.
- (11) Ochrona udzielana zarejestrowanemu znakowi towarowemu, która w szczególności ma mu zapewnić funkcję wskazania pochodzenia, powinna być całkowita w przypadku identyczności między znakiem i oznaczeniem oraz towarami lub usługami. Ochrona powinna mieć zastosowanie również do przypadków podobieństwa między znakiem a oznaczeniem oraz towarami lub usługami. Pojęcie podobieństwa należy interpretować w odniesieniu do prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, którego ocena zależy od wielu czynników, w szczególności rozpoznawalności znaku towarowego na rynku, mogącego powodować skojarzenia ze znakiem używanym lub zarejestrowanym, stopnia podobieństwa między znakiem towarowym i oznaczeniem, między określonymi towarami lub usłu-

gami, powinno stanowić szczególny warunek dla takiej ochrony. Sposoby ustalania prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, w szczególności ciężar dowodu, powinny być określone w krajowych przepisach proceduralnych, których niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać.

- (12) Ważne jest, ze względów pewności prawnej i bez nieuzasadnionego naruszenia interesów właściciela wcześniejszego znaku towarowego, zapewnienie, by nie mógł on już domagać się stwierdzenia nieważności ani sprzeciwiać się używaniu znaku towarowego późniejszego w stosunku do jego własnego, którego używanie świadomie tolerował przez dość długi okres czasu, chyba że wniosek o rejestrację tego późniejszego znaku został złożony w złej wierze.
- (13) Wszystkie państwa członkowskie związane są Konwencją paryską o ochronie własności przemysłowej. Niezbędne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były w pełni zgodne z przepisami tej konwencji. Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na zobowiązania państw członkowskich wynikające z tej konwencji. Tam, gdzie jest to właściwe, zastosowanie powinien mieć art. 307 akapit drugi Traktatu.
- (14) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminu transpozycji do prawa krajowego dyrektywy 89/104/EWG określonego w załączniku I, część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do każdego znaku towarowego w odniesieniu do towarów lub usług, zarejestrowanego lub zgłoszonego do rejestracji jako indywidualny znak towarowy w państwie członkowskim, znaku wspólnego oraz gwarancyjnego lub certyfikującego, bądź będącego przedmiotem rejestracji lub wniosku o rejestrację w Urzędzie Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub rejestracji międzynarodowej, odnoszącej skutek w państwie członkowskim.

Artykuł 2

Oznaczenia, z których może składać się znak towarowy

Znak towarowy może składać się z jakichkolwiek oznaczeń, które można przedstawić w formie graficznej, w szczególności z wyrazów, łącznie z nazwiskami, rysunków, liter, cyfr, kształtu towarów lub ich opakowań, pod warunkiem że oznaczenia takie umożliwiają odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw.

Artykuł 3

Podstawy odmowy lub stwierdzenia nieważności rejestracji

1. Nie są rejestrowane, a w przypadku gdy zostały już zarejestrowane, mogą zostać uznane za nieważne:

- a) oznaczenia, które nie mogą stanowić znaku towarowego;

- b) znaki towarowe, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru;
- c) znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług;
- d) znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, które weszły do języka potocznego lub są zwyczajowo używane w uczciwych i utrwalonych praktykach handlowych;
- e) oznaczenia, które składają się wyłącznie z:
- (i) kształtu wynikającego z charakteru samych towarów;
 - (ii) kształtu towaru niezbędnego do uzyskania efektu technicznego;
 - (iii) kształtu zwiększającego znacznie wartość towaru;
- f) znaki towarowe, które są sprzeczne z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami;
- g) znaki towarowe, które ze względu na swój charakter mogą wprowadzać w błąd opinię publiczną, na przykład co do charakteru, jakości lub pochodzenia geograficznego towarów lub usług;
- h) znaki towarowe, na które właściwe władze nie wydały zezwolenia, wobec których odmowa lub unieważnienie rejestracji następuje na mocy art. 6b Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, zwanej dalej „Konwencją paryską”.
2. Każde państwo członkowskie może postanowić, że znak towarowy nie zostanie zarejestrowany, a dokonana rejestracja będzie podlegać unieważnieniu, jeżeli:
- a) używanie tego znaku towarowego może być zabronione stosownie do przepisów prawa innego niż prawo o znakach towarowych danego państwa członkowskiego lub Wspólnoty;
 - b) znak towarowy zawiera oznaczenie o wysokiej wartości symbolicznej, w szczególności symbol religijny;
 - c) znak towarowy zawiera odznaki, godła lub herby inne niż określone w art. 6b Konwencji paryskiej, które są przedmiotem interesu publicznego, chyba że na ich rejestrację uzyskano zezwolenie właściwych władz zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego;
- d) wniosek o rejestrację znaku towarowego został złożony przez wnioskodawcę w złej wierze.
3. Nie można odmówić rejestracji znaku towarowego ani stwierdzać jego nieważności zgodnie z ust. 1 lit. b), c) lub d), jeżeli przed datą złożenia wniosku o rejestrację i w następstwie jego używania znak ten uzyskał charakter odróżniający. Każde państwo członkowskie może ponadto postanowić, że niniejszy przepis będzie miał także zastosowanie, kiedy charakter odróżniający został uzyskany po dacie złożenia wniosku o rejestrację lub po dacie rejestracji.
4. Każde państwo członkowskie może postanowić, w drodze odstępstwa od ust. 1, 2 i 3, że podstawy do odmowy rejestracji lub stwierdzenia nieważności, obowiązujące w tym państwie przed datą wejścia w życie przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy 89/104/EWG, będą miały zastosowanie do znaków towarowych, w stosunku do których wniosek o rejestrację został złożony przed tą datą.

Artykuł 4

Dalsze podstawy odmowy lub stwierdzenia nieważności rejestracji dotyczące kolizji z prawami wcześniejszymi

1. Znak towarowy nie podlega rejestracji, a już zarejestrowany znak uznaje się za nieważny, jeżeli:

- a) jest on identyczny z wcześniejszym znakiem towarowym, a towary lub usługi, dla których wnioskuje się o rejestrację, są identyczne z towarami lub usługami, dla których wcześniejszy znak towarowy jest chroniony;
- b) z powodu swej identyczności z wcześniejszym znakiem towarowym lub podobieństwa do niego oraz identyczności z towarami lub usługami objętymi wcześniejszym znakiem towarowym lub podobieństwa do nich, istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej, które obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia z wcześniejszym znakiem towarowym.

2. W rozumieniu ust. 1 „wcześniejsze znaki towarowe” oznaczają:

- a) znaki towarowe następujących rodzajów, w odniesieniu do których data złożenia wniosku o rejestrację jest wcześniejsza od daty wniosku o rejestrację znaku towarowego, biorąc pod uwagę, w odpowiednim przypadku, prawo pierwszeństwa w odniesieniu do tych znaków towarowych:
 - (i) znaki towarowe Wspólnoty;
 - (ii) znaki towarowe zarejestrowane w państwie członkowskim lub, w przypadku Belgii, Luksemburga lub Niderlandów, w Urzędzie Własności Intelektualnej Państw Beneluksu;

- (iii) znaki towarowe rejestrowane na mocy międzynarodowych uzgodnień obowiązujących w państwie członkowskim;
- b) znaki towarowe Wspólnoty, które mają pierwszeństwo z uwagi na wcześniejszy ich wpis, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ze znaków towarowych, o których mowa w lit. a) ppkt (ii) oraz (iii), nawet jeżeli uprawniony zrzekł się lub pozwolił na wygaśnięcie późniejszych znaków towarowych;
- c) wnioski o rejestrację znaków towarowych, o których mowa w lit. a) i b), pod warunkiem ich rejestracji;
- d) znaki towarowe, które w dniu dokonania zgłoszenia znaku towarowego lub, w odpowiednim przypadku, w dniu zastrzeżenia pierwszeństwa dla zgłoszenia znaku towarowego, są notorycznie znane w państwie członkowskim, w znaczeniu w jakim wyrażenie „notorycznie znane” jest używane w art. 6a Konwencji paryskiej.
3. Znak towarowy nie rejestruje się, a za nieważny uznaje się już zarejestrowany znak, jeżeli jest on identyczny z wcześniejszym znakiem towarowym Wspólnoty w rozumieniu ust. 2, lub do niego podobny i ma być lub już został zarejestrowany dla towarów lub usług, które nie są podobne do tych, dla których został zarejestrowany wcześniejszy znak towarowy Wspólnoty, jeżeli wcześniejszy znak towarowy Wspólnoty cieszy się renomą na obszarze Wspólnoty i jeżeli używanie późniejszego znaku towarowego bez właściwego powodu przyniosłoby nieuzasadnioną korzyść lub byłoby szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego Wspólnoty.
4. Każde państwo członkowskie może postanowić ponadto, że znak towarowy nie podlega rejestracji, a za nieważny uznaje się już zarejestrowany znak, jeżeli:
- a) znak towarowy jest identyczny z wcześniejszym krajowym znakiem towarowym w rozumieniu ust. 2, lub do niego podobny, i ma być lub już został zarejestrowany dla towarów lub usług, które nie są podobne do tych, dla których został zarejestrowany znak wcześniejszy, jeżeli wcześniejszy znak towarowy cieszy się renomą w danym państwie członkowskim i jeżeli używanie późniejszego znaku towarowego bez właściwego powodu przyniosłoby nieuzasadnioną korzyść lub byłoby szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego;
- b) prawa do niezarejestrowanego znaku towarowego lub innego oznaczenia używanego w obrocie zostały nabyte przed datą złożenia wniosku o rejestrację późniejszego znaku towarowego lub datą pierwszeństwa podniesionego we wniosku o rejestrację późniejszego znaku towarowego, oraz w jakim niezarejestrowany znak towarowy lub inne oznaczenie przyznaje właścicielowi prawo zakazania używania późniejszego znaku towarowego;
- c) używanie znaku towarowego może być zakazane w związku z istnieniem wcześniejszego prawa, o którym mowa w ust. 2 i w lit. b) niniejszego ustępu, a zwłaszcza:
- (i) prawa do nazwiska;
- (ii) prawa do osobistego wizerunku;
- (iii) prawa autorskiego;
- (iv) prawa własności przemysłowej;
- d) znak towarowy jest identyczny z wcześniejszym wspólnym znakiem towarowym, lub do niego podobny, przyznającym prawo, które wygasło w okresie maksymalnie do trzech lat poprzedzających złożenie wniosku;
- e) znak towarowy jest identyczny z wcześniejszym znakiem gwarancyjnym lub certyfikującym, lub do niego podobny, przyznającym prawo, które wygasło w okresie poprzedzającym złożenie wniosku, którego długość jest ustalona przez państwo członkowskie;
- f) znak towarowy jest identyczny z wcześniejszym znakiem towarowym, lub do niego podobny, zarejestrowanym dla identycznych lub podobnych towarów lub usług przyznającym prawo, które wygasło wskutek zaniechania jego odnowienia w okresie maksymalnie dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku, chyba że właściciel wcześniejszego znaku towarowego wyraził zgodę na zarejestrowanie późniejszego znaku lub nie używał swojego znaku towarowego;
- g) znak towarowy może być pomyłony ze znakiem używanym za granicą w dniu złożenia wniosku i jest tam nadal używany, pod warunkiem że w dniu złożenia wniosku składający wniosek działał w złej wierze.
5. Państwa członkowskie mogą zezwolić na to, by w określonych okolicznościach decyzja o odmowie rejestracji lub stwierdzająca nieważność znaku towarowego nie była podejmowana, jeżeli właściciel wcześniejszego znaku towarowego lub innego wcześniejszego prawa wyraził zgodę na rejestrację późniejszego znaku towarowego.
6. Każde państwo członkowskie może postanowić, w drodze odstępstwa od ust. 1–5, że podstawy do odmowy rejestracji lub stwierdzenia nieważności, obowiązujące w tym państwie przed datą wejścia w życie przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy 89/104/EWG, będą miały zastosowanie do znaków towarowych, w stosunku do których wniosek został złożony przed tą datą.

Artykuł 5

Prawa wynikające ze znaku towarowego

1. Zarejestrowany znak towarowy przyznaje właścicielowi wyłączne prawa do tego znaku. Właściciel jest uprawniony do zakazania wszelkim osobom trzecim, które nie posiadają jego zgody, używania w obrocie handlowym:
- a) oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym dla towarów lub usług identycznych z tymi, dla których znak towarowy jest zarejestrowany;

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1.

b) oznaczenia, w którego przypadku z powodu jego identyczności lub podobieństwa do znaku towarowego oraz identyczności lub podobieństwa towarów lub usług, których dotyczy znak towarowy i to oznaczenie, istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej; prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia oznaczenia ze znakiem towarowym.

2. Każde państwo członkowskie może również postanowić, że właściciel jest uprawniony do zakazania wszelkim osobom trzecim, które nie posiadają jego zgody, używania w obrocie handlowym: oznaczenia identycznego lub podobnego do znaku towarowego w odniesieniu do towarów lub usług, które nie są podobne do tych, dla których zarejestrowano znak towarowy, w przypadku gdy cieszy się on renomą we Wspólnocie i w przypadku gdy używanie tego oznaczenia bez uzasadnionego powodu stanowi nieuprawnione wykorzystanie jego odróżniającego charakteru lub renomy lub jest dla nich szkodliwe.

3. Jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 1 i 2, mogą być zabronione, między innymi, następujące działania:

- a) umieszczanie oznaczenia na towarach lub ich opakowaniach;
- b) oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu pod takim oznaczeniem lub oferowanie i świadczenie usług pod tym oznaczeniem;
- c) przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem;
- d) używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie.

4. Jeżeli na podstawie prawa państwa członkowskiego używanie oznaczenia zgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 1 lit. b) lub ust. 2, nie mogło być zabronione przed datą wejścia w życie przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy 89/104/EWG w danym państwie członkowskim, prawa nadawane przez znak towarowy nie mogą stanowić podstawy do zakazu dalszego używania tego oznaczenia.

5. Ustępy 1–4 nie mają wpływu na przepisy obowiązujące w państwach członkowskich dotyczące ochrony przed używaniem oznaczenia w celach innych niż odróżnienie towarów lub usług, jeżeli używanie tego oznaczenia bez właściwego powodu przyniosłoby nieuzasadnioną korzyść lub byłoby szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy znaku towarowego.

Artykuł 6

Ograniczenie skutków znaku towarowego

1. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazania osobie trzeciej używania w obrocie handlowym:

- a) jej własnego nazwiska lub adresu;
- b) wskazówek dotyczących rodzaju, jakości, ilości, zamierzonego przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego,

daty produkcji towarów lub świadczenia usług, lub innych cech charakterystycznych towarów lub usług;

- c) znaku towarowego, jeżeli jest to niezbędne dla wskazania zamierzonego przeznaczenia towarów lub usług, zwłaszcza akcesoriów lub części zamiennych;

pod warunkiem że osoba ta używa ich zgodnie z uczciwymi praktykami w handlu i przemyśle.

2. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazania osobie trzeciej używania, w obrocie handlowym, wcześniejszego prawa, które ma zastosowanie jedynie na konkretnym obszarze, jeżeli prawo to jest uznawane przez ustawodawstwo danego państwa członkowskiego i w granicach terytorium, na którym jest uznawane.

Artykuł 7

Wyczerpanie praw przyznanych przez znak towarowy

1. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazania używania tego znaku w odniesieniu do towarów, które zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Wspólnoty pod tym znakiem towarowym przez właściciela lub za jego zgodą.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli właściciel ma prawnie uzasadnione powody, aby sprzeciwić się dalszemu obrotowi towarami, w szczególności jeżeli stan towarów zmienił się lub pogorszył po wprowadzeniu ich do obrotu.

Artykuł 8

Udzielanie licencji

1. Znak towarowy może być przedmiotem licencji udzielonej w odniesieniu do niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których został zarejestrowany oraz w odniesieniu do całego lub części danego państwa członkowskiego. Licencja może być wyłączna lub niewyłączna.

2. Właściciel znaku towarowego może powoływać się na prawa nadane przez znak towarowy przeciwko licencjodawcy, który narusza którekolwiek z postanowień umowy licencyjnej odnoszące się do:

- a) okresu jej obowiązywania;
- b) formy objętej rejestracją, w jakiej znak towarowy może być używany;
- c) zakresu towarów lub usług, dla których licencja jest udzielona;
- d) terytorium, na którym znak towarowy może być używany lub
- e) jakości towarów wytwarzanych lub usług świadczonych przez licencjodawcę.

Artykuł 9

Ograniczenie powstałe w wyniku przyzwolenia

1. Jeżeli w państwie członkowskim właściciel wcześniejszego znaku towarowego, o którym mowa w art. 4 ust. 2, dawał przyzwolenie na używanie, przez okres kolejnych pięciu lat późniejszego znaku towarowego zarejestrowanego w tym państwie członkowskim, będąc jednocześnie świadomy takiego używania, traci on uprawnienie do złożenia, na podstawie wcześniejszego znaku towarowego, wniosku o unieważnienie rejestracji późniejszego znaku towarowego oraz do sprzeciwiania się używaniu późniejszego znaku towarowego w odniesieniu do towarów lub usług, dla których późniejszy znak towarowy jest używany, chyba że złożenie wniosku o rejestrację późniejszego znaku towarowego dokonane było w złej wierze.

2. Każde państwo członkowskie może postanowić, że ust. 1 stosuje się do właściciela wcześniejszego znaku towarowego, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lit. a), lub innego wcześniejszego prawa, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lit. b) lub c).

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, właściciel późniejszego zarejestrowanego znaku towarowego nie jest uprawniony do sprzeciwiania się korzystaniu z wcześniejszego prawa, nawet jeżeli prawo to nie może być dłużej powoływane przeciwko późniejszemu znakowi towarowemu.

Artykuł 10

Używanie znaków towarowych

1. Jeżeli w okresie pięciu lat od daty zakończenia procedury rejestracji znak towarowy nie był rzeczywiście używany przez właściciela we Wspólnocie w stosunku do towarów lub usług, dla których jest zarejestrowany, lub jeżeli takie używanie było zawieszane przez nieprzerwany okres pięciu lat, znak towarowy podlega sankcjom przewidzianym w niniejszej dyrektywie, chyba że istnieją usprawiedliwione powody jego nieużywania.

W rozumieniu ust. 1 za używanie uważa się również:

a) używanie znaku towarowego w postaci różniącej się w elementach, które nie zmieniają odróżniającego charakteru znaku w postaci, w jakiej ten znak został zarejestrowany;

b) umieszczanie znaku towarowego na towarach lub na ich opakowaniach we Wspólnocie wyłącznie w celu wywozu.

2. Używanie znaku towarowego za zgodą właściciela lub przez osobę upoważnioną do używania znaku wspólnego lub znaku gwarancyjnego lub certyfikacyjnego uważa się za dokonane przez właściciela.

3. W odniesieniu do znaków towarowych zarejestrowanych przed datą wejścia w życie w danym państwie członkowskim przepisów niezbędnych do wdrożenia dyrektywy 89/104/EWG:

a) jeżeli przepis pozostający w mocy przed tą datą przewidywał sankcje za nieużywanie znaku towarowego w ciągu nieprzerwanego okresu, uznaje się, że dany okres pięciu lat, określony w ust. 1 akapit pierwszy, rozpoczyna się w tym samym czasie co okres nieużywania, który już biegnie;

b) jeżeli przed tą datą nie obowiązywał przepis dotyczący używania, uznaje się, że okresy pięciu lat określone w ust. 1 akapit pierwszy rozpoczynają bieg najwcześniej od tej daty.

Artykuł 11

Sankcje za nieużywanie znaku towarowego w postępowaniu sądowym i administracyjnym

1. Znak towarowy nie może być unieważniony na tej podstawie, że istnieje wcześniejszy znak towarowy pozostający z nim w kolizji, jeżeli ten ostatni nie spełnia wymagań dotyczących używania, określonych w art. 10 ust. 1 i 2 lub w art. 10 ust. 3, zależnie od przypadku.

2. Każde państwo członkowskie może postanowić, że nie można odmówić rejestracji znaku towarowego na tej podstawie, że istnieje wcześniejszy znak towarowy, pozostający z nim w kolizji, jeżeli ten ostatni nie spełnia wymogów dotyczących używania, określonych w art. 10 ust. 1 i 2 lub w art. 10 ust. 3, zależnie od przypadku.

3. W przypadku wystąpienia z roszczeniem wzajemnym o stwierdzenie wygaśnięcia każde państwo członkowskie może postanowić, bez uszczerbku dla stosowania art. 12, że znak towarowy nie może być skutecznie powoływany w postępowaniu w sprawie naruszenia, jeżeli w wyniku wniesionego powództwa stwierdzono, że znak towarowy podlega wygaśnięciu na podstawie art. 12 ust. 1.

4. Jeżeli wcześniejszy znak towarowy używany jest w odniesieniu do jedynie części towarów lub usług, dla których jest zarejestrowany, do celów stosowania ust. 1, 2 i 3 uważa się go za zarejestrowany jedynie dla tej części towarów lub usług.

Artykuł 12

Podstawy wygaśnięcia

1. Uprawnienie do znaku towarowego podlega wygaśnięciu, jeżeli w nieprzerwanym okresie pięciu lat znak ten nie był przedmiotem rzeczywistego używania w państwie członkowskim w związku z towarami lub usługami, dla których jest zarejestrowany, i nie istnieją żadne uzasadnione powody jego nieużywania.

Jednakże nikt nie może podnosić wygaśnięcia praw właściciela znaku towarowego, jeżeli w przedziale czasu pomiędzy upływem pięcioletniego okresu i złożeniem wniosku o wygaśnięcie rozpoczęło się lub zostało wznowione rzeczywiste używanie znaku towarowego.

Rozpoczęcie lub wznowienie używania w ciągu trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wygaśnięcie rejestracji i które nastąpiło najwcześniej w momencie upływu nieprzerwanego pięcioletniego okresu nieużywania, nie jest brane pod uwagę, jeżeli przygotowania do rozpoczęcia lub wznowienia używania podjęte zostały dopiero wówczas, gdy właściciel dowiedział się o możliwości złożenia wniosku o wygaśnięcie.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 uprawnienie do znaku towarowego podlega wygaśnięciu, jeżeli po dacie rejestracji:

- a) znak towarowy stał się w handlu, w wyniku działania lub zaniechania właściciela, nazwą powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został zarejestrowany;
- b) w wyniku używania znaku towarowego przez właściciela lub za jego zgodą, w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został on zarejestrowany, zachodzi możliwość wprowadzenia odbiorców w błąd, w szczególności co do natury, jakości lub pochodzenia geograficznego towarów lub usług.

Artykuł 13

Podstawy odmowy, wygaśnięcia lub stwierdzenia nieważności dotyczące jedynie niektórych towarów lub usług

Jeżeli podstawy do odmowy rejestracji, wygaśnięcia lub stwierdzenia nieważności znaku towarowego istnieją jedynie w odniesieniu do niektórych towarów lub usług, dla których ten znak towarowy został zgłoszony lub zarejestrowany, odmowa rejestracji, wygaśnięcie lub stwierdzenie nieważności dotyczy jedynie tych towarów lub usług.

Artykuł 14

Ustalenie a posteriori nieważności lub wygaśnięcia praw do znaku towarowego

Jeżeli uprzednie istnienie wcześniejszego znaku towarowego, którego uprawniony się rzekł lub na którego wygaśnięcie pozwolił, zostaje podniesione w sprawie znaku towarowego Wspólnoty, stwierdzenie nieważności lub wygaśnięcia praw do wcześniejszego znaku towarowego może nastąpić *a posteriori*.

Artykuł 15

Przepisy szczególne dotyczące znaków wspólnych, znaków gwarancyjnych oraz znaków certyfikujących

1. Państwa członkowskie, których ustawodawstwa dopuszczają rejestrację znaków wspólnych, znaków gwarancyjnych lub znaków certyfikujących, mogą postanowić bez uszczerbku dla przepisów art. 4, że odmawia się rejestracji takich znaków lub stwierdza się ich wygaśnięcie lub nieważność, w oparciu

o podstawy wykraczające poza te, które zostały określone w art. 3 i 12, jeżeli wymaga tego funkcja takich znaków.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, w drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 lit. c), że znaki lub oznaczenia, które mogą służyć w obrocie handlowym dla wskazania pochodzenia geograficznego towarów lub usług, mogą stanowić znaki wspólne, znaki gwarancyjne lub certyfikujące. Taki znak nie uprawnia właściciela do zakazywania osobie trzeciej używania w obrocie handlowym takich oznaczeń lub określeń, pod warunkiem że osoba ta używa ich zgodnie z uczciwymi praktykami handlowymi lub przemysłowymi; w szczególności taki znak nie może być powoływany przeciwko osobie trzeciej, która jest uprawniona do używania nazwy geograficznej.

Artykuł 16

Komunikat

Państwa członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 17

Uchylenie

Dyrektywa 89/104/EWG, zmieniona decyzją wymienioną w załączniku I, część A, zostaje uchylona bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do określonego w załączniku I, część B terminu przeniesienia do prawa krajowego wspomnianej dyrektywy.

Odesłania do uchylonej dyrektywy uznaje się za odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 22 października 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

J.-P. JOUYET
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A**Uchylona dyrektywa i jej kolejna zmiana**

(o których mowa w art. 17)

Dyrektywa Rady 89/104/EWG

(Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 1)

Decyzja Rady 92/10/EWG

(Dz.U. L 6 z 11.1.1992, s. 35)

CZĘŚĆ B**Termin przeniesienia do prawa krajowego**

(o którym mowa w art. 17)

| Dyrektywa | Termin przeniesienia |
|------------|----------------------|
| 89/104/EWG | 31 grudnia 1992 r. |

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

| Dyrektywa 89/104/EWG | Niniejsza dyrektywa |
|---|--|
| Artykuł pierwszy | Artykuł pierwszy |
| Artykuł 2 | Artykuł 2 |
| Artykuł 3 ust. 1 lit. a)–d) | Artykuł 3 ust. 1 lit. a)–d) |
| Artykuł 3 ust. 1 lit. e) słowa wstępne | Artykuł 3 ust. 1 lit. e) słowa wstępne |
| Artykuł 3 ust. 1 lit. e) tiret pierwsze | Artykuł 3 ust. 1 lit. e) pkt (i) |
| Artykuł 3 ust. 1 lit. e) tiret drugie | Artykuł 3 ust. 1 lit. e) pkt (ii) |
| Artykuł 3 ust. 1 lit. e) tiret trzecie | Artykuł 3 ust. 1 lit. e) pkt (iii) |
| Artykuł 3 ust. 1 lit. f), g) i h) | Artykuł 3 ust. 1 lit. f), g) i h) |
| Artykuł 3 ust. 2, 3 i 4 | Artykuł 3 ust. 2, 3 i 4 |
| Artykuł 4 | Artykuł 4 |
| Artykuł 5 | Artykuł 5 |
| Artykuł 6 | Artykuł 6 |
| Artykuł 7 | Artykuł 7 |
| Artykuł 8 | Artykuł 8 |
| Artykuł 9 | Artykuł 9 |
| Artykuł 10 ust. 1 | Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy |
| Artykuł 10 ust. 2 | Artykuł 10 ust. 1 akapit drugi |
| Artykuł 10 ust. 3 | Artykuł 10 ust. 2 |
| Artykuł 10 ust. 4 | Artykuł 10 ust. 3 |
| Artykuł 11 | Artykuł 11 |
| Artykuł 12 ust. 1 zdanie pierwsze | Artykuł 12 ust. 1 akapit pierwszy |
| Artykuł 12 ust. 1 zdanie drugie | Artykuł 12 ust. 1 akapit drugi |
| Artykuł 12 ust. 1 zdanie trzecie | Artykuł 12 ust. 1 akapit trzeci |
| Artykuł 12 ust. 2 | Artykuł 12 ust. 2 |
| Artykuł 13 | Artykuł 13 |
| Artykuł 14 | Artykuł 14 |
| Artykuł 15 | Artykuł 15 |
| Artykuł 16 ust. 1–2 | — |
| Artykuł 16 ust. 3 | Artykuł 16 |
| — | Artykuł 17 |
| — | Artykuł 18 |
| Artykuł 17 | Artykuł 19 |
| — | Załącznik I |
| — | Załącznik II |

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KONFERENCJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

z dnia 29 października 2008 r.

w sprawie sposobu postępowania z dokumentami dotyczącymi cywilnych misji zarządzania kryzysowego oraz operacji wojskowych UE

(2008/836)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dokumenty dotyczące cywilnych i wojskowych operacji Unii Europejskiej w dziedzinie zarządzania kryzysowego, o ile nie są przechowywane przez instytucje UE, nie są objęte zakresem prawa wspólnotowego dotyczącego archiwów historycznych i publicznego dostępu do dokumentów.
- (2) Ponieważ dokumenty te odnoszą się do obszarów działań Unii Europejskiej, powinny być archiwizowane przez Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej (zwany dalej „SGR”). Dokumenty te powinny być uznawane odtąd za dokumenty przechowywane przez Radę i zostać objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 354/83 z dnia 1 lutego 1983 r. dotyczącego udostępnienia do wglądu publicznego historycznych materiałów archiwalnych Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁽²⁾,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. W celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 354/83 dokumenty

dotyczące zakończonych, trwających i przyszłych cywilnych i wojskowych operacji w dziedzinie zarządzania kryzysowego, prowadzonych pod auspicjami Rady, są po zakończeniu tych misji i operacji archiwizowane przez SGR i uznawane odtąd za dokumenty przechowywane przez Radę.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, nie obejmują dokumentów związanych z kwestiami pracowniczymi, umów ze stronami trzecimi ani dokumentacji z tym związanej ani też dokumentów ulotnych.

3. SGR zapewnia, aby dokumenty opatrzone przez państwa członkowskie lub inne organy klauzulą tajności były chronione zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa, przyjętymi na mocy decyzji Rady 2001/264/WE⁽³⁾.

4. Państwa członkowskie wspomagają SGR w uzyskiwaniu kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są przechowywane w określonym miejscu w archiwach. Pracownicy zajmujący się tymi dokumentami zostają przeszkoleni w zakresie z dokumentów dotyczących europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz w zakresie postępowania z dokumentami opatrzonymi klauzulą tajności w tej dziedzinie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 43 z 15.2.1983, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 października 2008 r.

Przewodniczący

P. SELLAL

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 października 2008 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6204)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/837/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 3 marca 2005 r. przedsiębiorstwo Bayer Crop-Science AG złożyło wniosek, zgodnie z art. 5 i art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Niderlandów o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i pasz zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę LLCotton25, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek odnosi się również do wprowadzenia do obrotu innych produktów zawierających bawełnę LLCotton25 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też zgodnie z przepisami art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 do wniosku załączone zostały dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, a także informacje i ustalenia dotyczące oceny ryzyka dla środowiska naturalnego przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE.
- (3) W dniu 16 kwietnia 2007 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr

1829/2003, stwierdzając, że wprowadzenie do obrotu produktów zawierających bawełnę LLCotton25 zgodną z opisem zawartym we wniosku, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („produkty”), i w kontekście zamierzonych zastosowań produktów, najprawdopodobniej nie będzie miało negatywnego wpływu na zdrowie człowieka, zwierząt ani na środowisko naturalne⁽³⁾. W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w kontekście konsultacji z właściwymi organami krajowymi, określonych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wymienionego rozporządzenia.

- (4) W szczególności EFSA stwierdził, że analiza porównawcza składu oraz analizy agronomiczne wykazują, że bawełna LLCotton25 jest zasadniczo równorzędna ze swoim niezmodyfikowanym genetycznie odpowiednikiem i w związku z tym dodatkowe badania bezpieczeństwa na zwierzętach laboratoryjnych (np. 90-dniowe badanie toksyczności na szczurach) nie są konieczne.
- (5) W swojej opinii EFSA uznał złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący ogólny plan obserwacji, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów. Jednak ze względu na właściwości fizyczne nasion bawełny i metody transportu EFSA zalecił wprowadzenie, w ramach ogólnych obserwacji, określonych środków służących aktywnemu monitorowaniu występowania zdziczałych roślin bawełny na obszarach, na których prawdopodobne jest wysypanie się nasion.
- (6) Przedstawiony przez wnioskodawcę plan monitorowania został zmodyfikowany w celu jego dostosowania do tego zalecenia EFSA.
- (7) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na produkty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753816_1178620785856.htm

- (8) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie ⁽¹⁾.
- (9) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, składników żywności i pasz zawierających bawełnę LLcotton25, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, z wyjątkiem wymogów ustanowionych w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Jednak, aby zapewnić wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składające się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasze, zawierających organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składających się z nich, w odniesieniu do których złożono wnioski o zezwolenie, powinny wyraźnie wskazywać, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.
- (10) Podobnie opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia specjalnych wymogów lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub dotyczących wykorzystania i obchodzenia się z produktem, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu czy też specjalnych wymogów dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (11) Wszelkie informacje mające znaczenie dla dopuszczenia produktów do obrotu powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (12) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE ⁽²⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane organizmy lub składające się z nich.
- (13) Niniejszą decyzję należy przekazać stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednic-

twem systemu wymiany informacji o bezpieczeństwie biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych ⁽³⁾.

- (14) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego Komitetu; Komisja złożyła zatem w dniu 30 kwietnia 2008 r. wniosek do Rady zgodnie z art. 5 decyzji Rady 1999/468/WE ⁽⁴⁾, przy czym Rada zobowiązana jest do podjęcia działań w ciągu trzech miesięcy.
- (15) Jednak Rada nie podjęła decyzji w wyznaczonym terminie; w związku z tym decyzja powinna teraz zostać podjęta przez Komisję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana bawełna (*Gossypium hirsutum*) LLcotton25, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator ACS-GHØØ1-3, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym zezwala się na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- żywności i składników żywności zawierających bawełnę ACS-GHØØ1-3, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- paszy zawierającej bawełnę ACS-GHØØ1-3, składającej się z niej lub z niej wyprodukowanej;
- produktów innych niż żywność i pasze, zawierających bawełnę ACS-GHØØ1-3 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „bawełna”.

2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i lit. c), zawierających bawełnę ACS-GHØØ1-3 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

*Artykuł 4***Monitorowanie skutków dla środowiska**

1. Posiadacz zezwolenia gwarantuje, że plan monitorowania skutków dla środowiska naturalnego, określony w lit. h) załącznika, zostanie wprowadzony i zrealizowany.
2. Posiadacz zezwolenia przedstawia Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania.

*Artykuł 5***Rejestr wspólnotowy**

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

*Artykuł 6***Posiadacz zezwolenia**

Posiadaczem zezwolenia jest Bayer CropScience AG.

*Artykuł 7***Okres ważności**

Niniejszą decyzję stosuje się przez 10 lat od daty powiadomienia o niej.

*Artykuł 8***Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do Bayer CropScience AG, Alfred-Nobel-Straße 50, D-40789 Monheim am Rhein – Niemcy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 października 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia:**

Nazwa: Bayer CropScience AG

Adres: Alfred-Nobel-Strasse 50, D-40789 Monheim am Rhein – Niemcy

b) **Opis i specyfikacja produktów:**

1. Żywność i składniki żywności zawierające bawełnę ACS-GHØØ1-3, składające się z niej lub z niej wyprodukowane.
2. Pasza zawierająca bawełnę ACS-GHØØ1-3, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana.
3. Produkty inne niż żywność i pasza, zawierające bawełnę ACS-GHØØ1-3 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy.

Genetycznie zmodyfikowaną bawełnę ACS-GHØØ1-3, zgodną z opisem we wniosku, cechuje ekspresja proteiny PAT, nadającej tolerancję na herbicyd glufosynat amonu.

c) **Etykietowanie:**

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „bawełna”.
2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i lit. c) niniejszej decyzji, zawierających bawełnę ACS-GHØØ1-3 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania:**

- Specyficzna metoda opierająca się na reakcji łańcuchowej polimeryzacji w czasie rzeczywistym, stosowana do ilościowego oznaczania bawełny ACS-GHØØ1-3.
- Zwalidowana na nasionach przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.it/statusofdoss.htm>
- Materiał odniesienia: AOCS 0306-A i AOCS 0306-E dostępny za pośrednictwem strony internetowej American Oil Chemists Society (AOCS) pod adresem: http://www.aocs.org/tech/crm/bayer_cotton.cfm

e) **Niepowtarzalny identyfikator:**

ACS-GHØØ1-3

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po notyfikacji]

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:**

Brak.

h) **Plan monitorowania:**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Link: *plan opublikowany w internecie*]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania używania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu na rynek:**

Brak.

Uwaga: Z czasem linki do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 listopada 2008 r.

w sprawie szczepień zapobiegawczych przeciwko nisko zjadliwej grypie ptaków u kaczek krzyżówek w Portugalii oraz niektórych środków ograniczających przemieszczanie takiego drobiu i pochodzących od niego produktów

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6348)

(Jedynie tekst w języku portugalskim jest autentyczny)

(2008/838/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 57 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2005/94/WE ustanawia niektóre środki zapobiegawcze, odnoszące się do nadzorowania i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz podniesienia poziomu świadomości i przygotowania właściwych organów i środowiska rolniczego na zagrożenie tą chorobą.
- (2) Od września 2007 r. ogniska nisko zjadliwej grypy ptaków występowały w niektórych gospodarstwach drobiarskich w środkowo-zachodniej części Portugalii, w szczególności w gospodarstwach hodujących drób w celu odnowy populacji zwierzyny łownej.
- (3) Portugalia podjęła środki zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE w celu kontroli rozprzestrzeniania się tej choroby.
- (4) Ocena ryzyka przeprowadzona przez Portugalię wykazała, że gospodarstwa utrzymujące kaczki krzyżówki (*Anas platyrhynchos*) w celu odnowy populacji zwierzyny łownej („kaczki krzyżówki”) mogą stwarzać znaczne i bezpośrednie zagrożenie rozprzestrzeniania się grypy ptaków w Portugalii lub innych państwach członkowskich. Portugalia zdecydowała się więc wprowadzić szczepienia interwencyjne w celu opanowania ogniska tej choroby.
- (5) Decyzją Komisji 2008/285/WE⁽²⁾ zatwierdzono plan szczepień interwencyjnych przekazany przez Portugalię. W decyzji tej przewidziano również pewne środki, które mają być stosowane w gospodarstwie, w którym utrzymywane są szczepione kaczki krzyżówki i w gospodarstwach z nieszczepionym drobiem, w tym ograniczenia w przemieszczaniu szczepionych kaczek krzyżówek, ich jaj wylęgowych i kaczek krzyżówek, które wylęgły się z tych jaj, zgodnie z zatwierdzonym planem szczepień.

- (6) Wdrażanie planu szczepień interwencyjnych realizowanego przez Portugalię zostało zakończone przed dniem 31 lipca 2008 r.
- (7) Zgodnie z art. 8 decyzji 2008/285/WE Portugalia przedstawiła sprawozdanie z wdrożenia planu szczepienia zapobiegawczego i zdała sprawozdanie Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (8) Na podstawie informacji przekazanych przez Portugalię można ocenić, że ognisko zostało skutecznie opanowane.
- (9) W oparciu o ocenę dalszego ryzyka Portugalia uważa, że w gospodarstwie hodowlane kaczki krzyżówki dużej wartości są wciąż narażone na potencjalne ryzyko zarażenia grypą ptaków, w szczególności poprzez możliwy pośredni kontakt z dzikimi ptakami. Co za tym idzie, Portugalia zdecydowała o kontynuacji szczepień przeciwko grypie ptaków jako środka długoterminowego poprzez wdrożenie planu szczepienia zapobiegawczego w gospodarstwie narażonym na ryzyko w regionie Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha, w którym utrzymywane są takie kaczki krzyżówki.
- (10) W piśmie z dnia 10 września 2008 r. Portugalia przekazała Komisji do zatwierdzenia plan szczepienia zapobiegawczego.
- (11) Zgodnie z powyższym planem szczepienia zapobiegawczego Portugalia planuje wprowadzić szczepienia zapobiegawcze, które mają być stosowane do dnia 31 lipca 2009 r.
- (12) W swoich opiniach naukowych w sprawie stosowania szczepionek w celu zwalczania grypy ptaków, sporządzonych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności w 2005 r.⁽³⁾, 2007 r.⁽⁴⁾ i 2008 r.⁽⁵⁾, panel ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt stwierdził, że szczepienia interwencyjne i zapobiegawcze przeciwko grypie ptaków są cennym narzędziem uzupełniającym środki zwalczania tej choroby.

⁽³⁾ Dziennik EFSA (2005) 266, s. 1–21, Opinia naukowa na temat grypy ptaków w kontekście zdrowia i dobrostanu zwierząt.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2007) 489, Opinia naukowa w sprawie szczepień drobiu domowego i ptaków żyjących w niewoli przeciwko grypie ptaków podtypów H5 oraz H7.

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA (2008) 715, s. 1–161, Opinia naukowa na temat grypy ptaków w kontekście zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz ryzyka pojawienia się tej choroby w gospodarstwach drobiarskich w UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 37.

- (13) Ponadto Komisja wspólnie z władzami Portugalii dokonała analizy przekazanego przez Portugalię planu szczepienia zapobiegawczego i z zadowoleniem stwierdza, że jest on zgodny z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi. Mając na uwadze sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do nisko zjadliwej grypy ptaków w Portugalii, rodzaj gospodarstwa, w jakim mają być przeprowadzone szczepienia, oraz ograniczony zakres planu szczepień, należy zatwierdzić plan szczepienia zapobiegawczego. Wdrożenie tego planu szczepienia zapobiegawczego zapewni również dodatkowe praktyczne doświadczenia i wiedzę w zakresie skuteczności szczepień kaczek krzyżówek.
- (14) Do celów planu szczepienia zapobiegawczego, który ma zrealizować Portugalia, powinno się stosować jedynie szczepionki spełniające wymogi dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽¹⁾ lub rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków⁽²⁾.
- (15) Dodatkowo należy prowadzić nadzór i badania laboratoryjne w gospodarstwie utrzymującym szczepione kaczki krzyżówki oraz w gospodarstwach z nieszczepionym drobiem, jak ustalono w planie szczepienia zapobiegawczego.
- (16) Właściwe jest także wprowadzenie pewnych ograniczeń przemieszczania szczepionych kaczek krzyżówek, ich jaj wylęgowych i kaczek krzyżówek pochodzących od szczepionego drobiu, zgodnie z planem szczepienia zapobiegawczego. Ze względu na niewielką liczbę kaczek krzyżówek znajdujących się w gospodarstwie, w którym mają być przeprowadzone szczepienia zapobiegawcze, a także ze względu na identyfikowalność i logistykę szczepione ptaki nie powinny być przemieszczane z tego gospodarstwa.
- (17) W odniesieniu do handlu drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej Portugalia podjęła dodatkowe środki zgodnie z decyzją Komisji 2006/605/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej⁽³⁾.
- (18) W celu zmniejszenia skutków gospodarczych dla przedmiotowego gospodarstwa, należy przewidzieć pewne odstępstwa od ograniczeń dotyczących przemieszczania kaczek krzyżówek pochodzących od szczepionych kaczek krzyżówek, ponieważ przemieszczanie ich nie stwarza szczególnego ryzyka rozprzestrzenienia się choroby, pod warunkiem że stosuje się urzędowe środki nadzoru oraz przestrzega się szczególnych wymogów w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących handlu wewnątrzspółnotowego.
- (19) Plan szczepienia zapobiegawczego powinien zostać zatwierdzony, tak by mógł zostać wdrożony do dnia 31 lipca 2009 r.
- (20) Decyzję 2008/285/WE należy uchylić, ponieważ po dniu 31 lipca 2008 r. stała się nieaktualna.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza decyzja ustanawia niektóre środki, które mają być stosowane w Portugalii, gdzie przeprowadza się szczepienia zapobiegawcze kaczek krzyżówek (*Anas platyrhynchos*) hodowanych w celu odnowy populacji zwierzyny łownej („kaczki krzyżówki”) w gospodarstwie, w którym występuje ryzyko grypy ptaków. Środki te obejmują pewne ograniczenia w przemieszczaniu na obszarze Portugalii i wysyłce z tego kraju szczepionych kaczek krzyżówek, ich jaj wylęgowych i kaczek krzyżówek, które od nich pochodzą.
2. Niniejszą decyzję stosuje się bez uszczerbku dla środków ochronnych, jakie ma podjąć Portugalia zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE oraz decyzją 2006/605/WE.

Artykuł 2

Zatwierdzenie planu szczepienia zapobiegawczego

1. Zatwierdza się plan szczepienia zapobiegawczego przeciwko nisko zjadliwej grypie ptaków w Portugalii, przekazany Komisji przez Portugalię dnia 10 września 2008 r. („plan szczepienia zapobiegawczego”), który ma być wdrażany do dnia 31 lipca 2009 r. w gospodarstwie w regionie Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha.
2. Komisja publikuje plan szczepienia zapobiegawczego.

Artykuł 3

Warunki dotyczące wdrożenia planu szczepienia zapobiegawczego

1. Portugalia zapewnia, że kaczki krzyżówki szczepione są zgodnie z planem szczepienia zapobiegawczego, przy użyciu inaktywowanej heterologicznej szczepionki dwuwartościowej zawierającej zarówno szczep wirusa grypy ptaków podtypu H5, jak i podtypu H7, dopuszczonej przez to państwo członkowskie zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE lub rozporządzeniem (WE) nr 726/2004.
2. Portugalia zapewnia, że zgodnie z planem szczepienia zapobiegawczego prowadzi się nadzór i badania laboratoryjne w gospodarstwie hodującym zaszczepione kaczki krzyżówki oraz w gospodarstwach z nieszczepionym drobiem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 246 z 8.9.2006, s. 12.

3. Portugalia zapewnia, że plan szczepienia zapobiegawczego jest wdrażany efektywnie.

Artykuł 4

Oznakowanie i ograniczenia dotyczące przemieszczania, wysyłki oraz utylizacji szczepionych kaczek krzyżówek

Właściwy organ zapewnia, że szczepione kaczki krzyżówki w gospodarstwie określonym w art. 2 ust. 1:

- a) są indywidualnie oznakowane;
- b) nie są przemieszczane do innych gospodarstw drobiarskich w Portugalii ani nie są wysyłane do innych państw członkowskich.

Po zakończeniu ich okresu rozrodczego kaczki takie zabija się w sposób humanitarny w gospodarstwie określonym w art. 2 ust. 1, a ich tusze są bezpiecznie usuwane.

Artykuł 5

Ograniczenia w przemieszczaniu i wysyłce jaj wylęgowych pochodzących z gospodarstwa określonego w art. 2 ust. 1

Właściwy organ zapewnia, że jaja wylęgowe pochodzące od kaczek krzyżówek w gospodarstwie określonym w art. 2 ust. 1 mogą być przemieszczane wyłącznie do wylęgarni znajdującej się w Portugalii i nie mogą być wysyłane do innych państw członkowskich.

Artykuł 6

Ograniczenia dotyczące przemieszczania i wysyłki kaczek krzyżówek pochodzących od szczepionych kaczek krzyżówek

1. Właściwy organ zapewnia, że kaczki krzyżówki pochodzące od szczepionych kaczek krzyżówek po wylęgu mogą być przemieszczane wyłącznie do gospodarstwa znajdującego się w Portugalii na obszarze otaczającym gospodarstwo wymienione w art. 2 ust. 1, jak określono w planie szczepienia zapobiegawczego.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 i pod warunkiem że kaczki krzyżówki pochodzące od szczepionych kaczek krzyżówek mają ponad cztery miesiące, mogą być one:

- a) wypuszczone na wolność w Portugalii, lub
- b) wysyłane do innych państw członkowskich, pod warunkiem że:
 - (i) wyniki stosowania środków nadzoru i badań laboratoryjnych określonych w planie szczepienia zapobiegawczego są zadowolające; oraz

(ii) spełnione są warunki wysyłki drobiu przeznaczonego do odnowy populacji zwierzyny łownej ustanowione w decyzji 2006/605/WE.

Artykuł 7

Świadectwa zdrowia stosowane w handlu wewnątrzspółnotowym kaczkami krzyżówkami pochodzącymi od szczepionych kaczek krzyżówek

Portugalia gwarantuje, że świadectwa zdrowia stosowane w handlu wewnątrzspółnotowym drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej, określonym w art. 6 ust. 2 lit. b), zawierają następujące zdanie:

„Warunki dotyczące zdrowia zwierząt z tej przesyłki są zgodne z decyzją 2008/838/WE (*).”

(*) Dz.U. L 299, z 8.11.2008, s. 40.”

Artykuł 8

Sprawozdania

Portugalia przedstawia Komisji sprawozdanie na temat wdrażania planu szczepienia zapobiegawczego w ciągu miesiąca od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, a następnie przedstawia kwartalne sprawozdania Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

Artykuł 9

Uchylenie

Uchyła się decyzję 2008/285/WE.

Artykuł 10

Zastosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 lipca 2009 r.

Artykuł 11

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2008/839/WSiSW

z dnia 24 października 2008 r.

w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁵⁾.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b), art. 31 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System informacyjny Schengen (SIS), ustanowiony na mocy postanowień tytułu IV konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽²⁾ („konwencja z Schengen”), oraz późniejsza wersja tego systemu – SIS 1+ – stanowią narzędzia o zasadniczym znaczeniu dla stosowania przepisów dorobku Schengen włączonych w ramy prawne Unii Europejskiej.
- (2) Rozwój systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) powierzono Komisji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2424/2001 ⁽³⁾ oraz decyzją Rady 2001/886/WSiSW ⁽⁴⁾. Te akty prawne tracą moc w dniu 31 grudnia 2008 r. Niniejsza decyzja powinna je zatem uzupełniać do dnia, który ma zostać określony przez Radę stanowiącą zgodnie z decyzją Rady

- (3) SIS II został ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁶⁾ oraz decyzji Rady 2007/533/WSiSW. Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla tych aktów.
- (4) Niektóre testy SIS II zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 189/2008 ⁽⁷⁾ oraz w decyzji Rady 2008/173/WE ⁽⁸⁾.
- (5) Rozwój SIS II powinien być kontynuowany i zostać zakończony w ramach harmonogramu ogólnego SIS II zatwierdzonego przez Radę w dniu 6 czerwca 2008 r.
- (6) Kompleksowy test SIS II powinien zostać przeprowadzony w pełnej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją, zgodnie z przepisami niniejszej decyzji. Możliwie najszybciej po jego zakończeniu, należy dokonać walidacji testu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 oraz decyzją 2007/533/WSiSW.
- (7) Państwa członkowskie powinny przeprowadzić test wymiany informacji uzupełniających.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 września 2008 r., dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 14.

- (8) W odniesieniu do SIS 1+ konwencja z Schengen przewiduje utworzenie funkcji wsparcia technicznego („jednostki centralnej” – C.SIS). W odniesieniu do SIS II rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 oraz decyzja 2007/533/WSiSW przewidują utworzenie centralnego SIS II składającego się z funkcji wsparcia technicznego oraz jednolitego interfejsu krajowego (NI-SIS). Funkcja wsparcia technicznego centralnego SIS II powinna znajdować się w Strasburgu (we Francji), natomiast jednostka rezerwowa w Sankt Johann im Pongau (w Austrii).
- (9) Aby móc lepiej rozwiązywać ewentualne trudności spowodowane przez migrację z SIS 1+ do SIS II, należy ustanowić i przetestować tymczasową architekturę migracyjną dla systemu informacyjnego Schengen. Tymczasowa architektura migracyjna nie powinna mieć wpływu na dostępność operacyjną SIS 1+. Konwerter powinien zostać dostarczony przez Komisję.
- (10) Państwa członkowskie dokonujące wpisu powinny odpowiadać za to, by dane wprowadzane do systemu informacyjnego Schengen były ścisłe, aktualne i zgodne z prawem.
- (11) Komisja powinna pozostać odpowiedzialna za centralny SIS II i jego infrastrukturę łączności. Zakres tej odpowiedzialności obejmuje utrzymanie i dalszy rozwój SIS II i jego infrastruktury łączności, w tym dokonywanie każdorazowej korekty błędów. Komisja powinna zapewnić koordynację i wsparcie dla wspólnych działań. Powinna w szczególności zapewnić państwom członkowskim niezbędne wsparcie techniczne i operacyjne na poziomie centralnego SIS II, w tym pomoc w razie problemów (*helpdesk*).
- (12) Państwa członkowskie są i powinny pozostać odpowiedzialne za rozwój i utrzymanie swoich krajowych systemów (N.SIS II).
- (13) Francja powinna pozostać odpowiedzialna za jednostkę centralną SIS 1+, co wyraźnie przewidziano w konwencji z Schengen.
- (14) Przedstawiciele państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ powinni koordynować swoje działania w ramach Rady. Należy określić ramy tych działań organizacyjnych.
- (15) Komisja powinna być upoważniona do zlecania stronom trzecim, w tym krajowym podmiotom publicznym, realizacji zadań powierzonych jej na mocy niniejszej decyzji oraz zadań związanych z wykonaniem budżetu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.
- Każda z takich umów powinna być zgodna z przepisami o ochronie i bezpieczeństwie danych mającymi zastosowanie do SIS, w szczególności z postanowieniami konwencji z Schengen oraz niniejszej decyzji oraz uwzględniać rolę właściwych organów ochrony danych.
- (16) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Komisję.
- (17) Europejski inspektor ochrony danych, mianowany na mocy decyzji 2004/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie mianowania niezależnego organu kontrolnego przewidzianego w art. 286 Traktatu WE⁽³⁾, jest właściwy do monitorowania działalności instytucji i organów wspólnotowych w zakresie przetwarzania danych osobowych. Konwencji z Schengen zawiera szczegółowe postanowienia o ochronie i bezpieczeństwie danych osobowych.
- (18) Ponieważ cele ustanowienia tymczasowej architektury migracyjnej i przeniesienia danych z SIS 1+ do SIS II nie mogą zostać w wystarczający sposób osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, uznaje się, że przyjęcie niniejszego środka jest zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i o której mowa w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (19) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (20) Konwencja z Schengen powinna zostać zmieniona, aby umożliwić włączenie SIS 1+ do tymczasowej architektury migracyjnej.
- (21) Zjednoczone Królestwo uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji zgodnie z art. 5 protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy prawne Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz zgodnie z art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 12 z 17.1.2004, s. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

- (22) Irlandia uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji zgodnie z art. 5 protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy prawne Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz zgodnie z art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁾.
- (23) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla ustaleń dotyczących częściowego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w stosowaniu dorobku Schengen, przyjętych odpowiednio w decyzjach Rady 2000/365/WE oraz 2002/192/WE.
- (24) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE ⁽³⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania układu.
- (25) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW ⁽⁵⁾ w sprawie zawarcia tej umowy w imieniu Unii Europejskiej.
- (26) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/262/WE z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień tego protokołu ⁽⁶⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel ogólny

1. System informacyjny Schengen (SIS 1+), ustanowiony zgodnie z postanowieniami tytułu IV konwencji z Schengen, zostaje zastąpiony nowym systemem – systemem informacyjnym Schengen II (SIS II) – którego utworzenie, działanie i eksploatację określa decyzja 2007/533/WSiSW.

2. Zgodnie z procedurami i podziałem zadań przewidzianymi w niniejszej decyzji, SIS II rozwijany jest przez Komisję i państwa członkowskie jako jeden zintegrowany system oraz przygotowywany jest do eksploatacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „centralny SIS II” oznacza funkcję wsparcia technicznego SIS II zawierającą bazę danych – „bazę danych SIS II” – oraz jednolity interfejs krajowy (NI-SIS);
- b) „C.SIS” oznacza jednostkę centralną SIS 1+ zawierającą referencyjną bazę danych dla SIS 1+ oraz jednolity interfejs krajowy (N.COM);
- c) „N-SIS” oznacza krajowy system SIS 1+, złożony z krajowych systemów danych, które łączą się z C.SIS;
- d) „N.SIS II” oznacza krajowy system SIS II, złożony z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II;
- e) „konwerter” oznacza narzędzie techniczne mające zapewnić stałą i niezawodną łączność między C.SIS a centralnym SIS II, zapewniając funkcje przewidziane w art. 10 ust. 3;
- f) „kompleksowy test” oznacza test, o którym mowa w art. 71 ust. 3 lit. c) decyzji Rady 2007/533/WSiSW;
- g) „test w zakresie informacji uzupełniających” oznacza testy funkcjonalne między biurami SIRENE.

Artykuł 3

Przedmiot i zakres zastosowania

Niniejsza decyzja określa zadania i obowiązki Komisji oraz państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ w odniesieniu do następujących zadań:

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 5.

- a) utrzymanie i dalszy rozwój SIS II;
- b) kompleksowy test SIS II;
- c) test w zakresie informacji uzupełniających;
- d) dalsze rozwijanie i testowanie konwertera;
- e) ustanowienie i testowanie tymczasowej architektury migracyjnej;
- f) migracja z SIS 1+ do SIS II.

Artykuł 4

Elementy techniczne architektury migracyjnej

Aby zapewnić migrację z SIS 1+ do SIS II, niezbędne są następujące elementy:

- a) C.SIS oraz połączenie z konwerterem;
- b) infrastruktura łączności dla SIS 1+ umożliwiająca C.SIS łączyć się z N-SIS;
- c) N.SIS;
- d) centralny SIS II, NI-SIS oraz infrastruktura łączności dla SIS II umożliwiająca centralnemu SIS II łączyć się z N.SIS II oraz z konwerterem;
- e) N.SIS II;
- f) konwerter.

Artykuł 5

Główne obowiązki w zakresie rozwoju SIS II

1. Komisja kontynuuje rozwój centralnego SIS II, infrastruktury łączności oraz konwertera.
2. Francja udostępnia i obsługuje C.SIS zgodnie z postanowieniami konwencji z Schengen.
3. Państwa członkowskie kontynuują rozwój N.SIS II.
4. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ utrzymują N.SIS zgodnie z postanowieniami konwencji z Schengen.
5. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ udostępniają i obsługują infrastrukturę łączności dla SIS 1+.
6. Komisja koordynuje działania oraz zapewnia wsparcie niezbędne do realizacji zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1–3.

Artykuł 6

Dalszy rozwój systemu

Środki niezbędne do dalszego rozwoju SIS II, o którym mowa w art. 5 ust. 1, a zwłaszcza środki niezbędne do korekty błędów, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

Środki niezbędne do dalszego rozwoju SIS II, o którym mowa w art. 5 ust. 3 – w zakresie, w jakim dotyczy to jednolitego interfejsu krajowego zapewniającego kompatybilność N.SIS II z centralnym SIS II – przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

Artykuł 7

Główne działania

1. Komisja wspólnie z państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+ przeprowadzają kompleksowy test.
2. Ustanowiona zostaje tymczasowa architektura migracyjna SIS, a test tej architektury zostaje przeprowadzony przez Komisję wspólnie z państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+.
3. Komisja oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ dokonują migracji z SIS 1+ do SIS II.
4. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają test w zakresie wymiany informacji uzupełniających.
5. Komisja zapewnia na poziomie centralnego SIS II wsparcie niezbędne do działań określonych w ust. 1–4.
6. Działania określone w ust. 1–3 są koordynowane w ramach Rady przez Komisję oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+.

Artykuł 8

Kompleksowy test

1. Kompleksowy test rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy Komisja oświadczy, że jej zdaniem stopień powodzenia testów, o których mowa w art. 1 decyzji 2008/173/WSiSW jest wystarczający do rozpoczęcia takiego testu.
2. Przeprowadzony zostaje kompleksowy test mający w szczególności na celu potwierdzenie, że Komisja i państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ zakończyły niezbędne przygotowania techniczne do przetwarzania danych SIS II oraz wykazanie, że rezultaty osiągnięte dzięki SIS II są co najmniej równoważne rezultatom osiąganym dzięki SIS 1+.
3. Kompleksowy test dla N.SIS II zostaje przeprowadzony przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS1+, a dla centralnego SIS II – przez Komisję.

4. Kompleksowy test przebiega według szczegółowego harmonogramu określonego przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady we współpracy z Komisją.

5. Kompleksowy test jest oparty na specyfikacjach technicznych określonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady we współpracy z Komisją.

6. Komisja oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady określają kryteria, według których ustala się, czy zakończone zostały niezbędne przygotowania techniczne do przetwarzania danych SIS II i czy rezultaty osiągnięte dzięki SIS II są co najmniej równoważne rezultatom osiąganym dzięki SIS 1+.

7. Wyniki testu są oceniane przy użyciu kryteriów, o których mowa w ust. 6, przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady oraz Komisję. Walidacja wyników testu następuje zgodnie z art. 71 ust. 3 lit. c) decyzji 2007/533/WSiSW.

8. Państwa członkowskie nieuczestniczące w SIS 1+ mogą wziąć udział w kompleksowym teście. Ich wyniki nie mają wpływu na ogólną walidację testu.

Artykuł 9

Test w zakresie informacji uzupełniających

1. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają testy funkcjonalne SIRENE.

2. Podczas przeprowadzania testu w zakresie informacji uzupełniających Komisja udostępnia centralny SIS II oraz jego infrastrukturę łączności.

3. Test w zakresie informacji uzupełniających przebiega według szczegółowego harmonogramu określonego przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

4. Test w zakresie informacji uzupełniających oparty jest na specyfikacjach technicznych określonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

5. Wyniki testu analizowane są przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

6. Państwa członkowskie nieuczestniczące w SIS 1+ mogą wziąć udział w teście w zakresie informacji uzupełniających. Ich wyniki nie mają wpływu na ogólną walidację testu.

Artykuł 10

Tymczasowa architektura migracyjna

1. Ustanawia się tymczasową strukturę migracyjną SIS. W okresie przejściowym konwerter łączy centralny SIS II z C.SIS. Krajowe N.SIS zostają podłączone do C.SIS, a N.SIS II do centralnego SIS II.

2. Komisja dostarcza konwerter, centralny SIS II i jego infrastrukturę łączności jako część tymczasowej architektury migracyjnej SIS.

3. Konwerter konwertuje dane w dwóch kierunkach pomiędzy C.SIS a centralnym SIS II oraz synchronizuje dane C.SIS i centralnego SIS II.

4. Komisja testuje połączenie pomiędzy centralnym SIS II i konwerterem.

5. Francja testuje połączenie pomiędzy C.SIS a konwerterem.

6. Komisja i Francja testują połączenie centralnego SIS II z C.SIS przez konwerter.

7. Francja wspólnie z Komisją łączy C.SIS przez konwerter z centralnym SIS II.

8. Komisja wspólnie z Francją oraz pozostałymi państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+ testuje tymczasową architekturę migracyjną SIS jako całość zgodnie z planem testu dostarczonym przez Komisję.

9. W razie konieczności Francja udostępnia dane do testu.

Artykuł 11

Migracja z SIS 1+ do SIS II

1. W celu migracji z C.SIS do centralnego SIS II, Francja udostępnia bazę danych SIS 1+, a Komisja wprowadza bazę danych SIS 1+ do centralnego SIS II.

2. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają migrację z N.SIS do N.SIS II, korzystając z tymczasowej architektury migracyjnej, przy wsparciu ze strony Francji i Komisji, najpóźniej do dnia 30 września 2009 r. W razie konieczności termin ten może zostać zmieniony zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

3. Migracja systemu krajowego z SIS 1+ do SIS II polega na wprowadzeniu danych N.SIS II – przy czym N.SIS II ma zawierać plik danych, kopię krajową, zawierający całą lub częściową kopię bazy danych SIS II – a następnie na przełączeniu się z N.SIS na N.SIS II w każdym państwie członkowskim. Migracja przebiega według szczegółowego harmonogramu dostarczonego przez Komisję i przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

4. Komisja pomaga w koordynacji oraz wspiera wspólne działania podczas migracji.

5. Przełączenie przewidziane w ramach migracji następuje po walidacji, o której mowa w art. 8 ust. 7.

Artykuł 12

Merytoryczne ramy prawne

Podczas migracji postanowienia tytułu IV konwencji z Schengen nadal mają zastosowanie do sytemu informacyjnego Schengen.

Artykuł 13

Współpraca

1. Państwa członkowskie i Komisja współpracują w wykonywaniu wszystkich działań objętych zakresem niniejszej decyzji, zgodnie ze swoim zakresem odpowiedzialności.

2. Komisja w szczególności dostarcza niezbędnego wsparcia na poziomie centralnego SIS II dla testu i migracji N.SIS II.

3. Państwa członkowskie w szczególności dostarczają niezbędnego wsparcia na poziomie N.SIS II dla testu tymczasowej architektury migracyjnej.

Artykuł 14

Prowadzenie rejestrów w centralnym SIS II

1. Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień tytułu IV konwencji z Schengen, Komisja zapewnia, aby wszelki dostęp do danych osobowych w ramach centralnego SIS oraz wszelka ich wymiana były każdorazowo rejestrowane w celu sprawdzenia, czy wyszukiwanie było legalne, monitorowania legalności przetwarzania danych oraz zapewnienia właściwego funkcjonowania centralnego SIS II i systemów krajowych, integralności i bezpieczeństwa danych.

2. Rejestry wskazują w szczególności datę i godzinę przekazania danych, dane wykorzystane do wyszukiwań, odniesienie do danych przekazanych oraz nazwę właściwego organu odpowiedzialnego za ich przetwarzanie.

3. Rejestry mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1 i są usuwane najwcześniej po upływie jednego roku, a najpóźniej po upływie trzech lat od daty ich utworzenia.

4. Rejestry mogą być przechowywane dłużej, jeżeli są potrzebne w już rozpoczętych procedurach monitorowania.

5. Właściwe organy mające sprawdzać, czy wyszukiwanie jest legalne, monitorować legalność przetwarzania danych, prowadzić samokontrolę i zapewniać właściwe działanie centralnego SIS II oraz integralność i bezpieczeństwo danych otrzy-

mują w granicach swoich uprawnień i na żądanie dostęp do tych rejestrów w celu realizacji swoich zadań.

Artykuł 15

Koszty

1. Koszty związane z migracją, kompleksowym testem, testem w zakresie informacji uzupełniających, środkami utrzymania i rozwoju na poziomie centralnego SIS II lub związane z infrastrukturą łączności pokrywane są z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

2. Koszty związane z migracją, testami, utrzymywaniem i rozwojem systemów krajowych ponoszone są przez każde z zainteresowanych państw członkowskich.

3. Koszty związane z działaniami na poziomie SIS 1+, w tym koszty działań uzupełniających prowadzonych przez Francję w imieniu państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+, pokrywane są zgodnie z postanowieniami art. 119 konwencji z Schengen.

Artykuł 16

Zmiana postanowień konwencji z Schengen

Do postanowień konwencji z Schengen wprowadza się następujące zmiany:

1) wprowadza się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 92A

1. Od daty wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1104/2008 (*) i decyzji Rady 2008/839/WSiSW (**) oraz w oparciu o definicje z art. 2 tego rozporządzenia, architektura techniczna systemu informacyjnego Schengen może zostać uzupełniona o:

a) dodatkowy system centralny składający się z:

— jednostki centralnej (centralny SIS II) znajdującej się we Francji oraz rezerwowego centralnego SIS II znajdującego się w Austrii, które zawierają bazę danych SIS II i jednorodny interfejs krajowy (NI-SIS),

— technicznego połączenia między C.SIS a centralnym SIS II przez konwerter, umożliwiającego konwersję i synchronizację danych między C.SIS a centralnym SIS II;

b) system krajowy (N.SIS II), składający się z krajowych systemów danych i który łączy się z centralnym SIS II;

c) infrastrukturę łączności między centralnym SIS II a N.SIS II przyłączoną do NI-SIS.

2. N.SIS II może zastąpić moduł krajowy, o którym mowa w art. 92 niniejszej konwencji, a państwa członkowskie nie muszą wtedy utrzymywać krajowego pliku danych.

3. Baza danych centralnego SIS II jest dostępna w celu automatycznych wyszukiwań na terytorium każdego państwa członkowskiego.

4. Jeżeli państwo członkowskie zastąpi swój krajowy moduł przez N.SIS II, to obowiązkowe funkcje jednostki centralnej wobec tego modułu krajowego określone w art. 92 ust. 2 i 3 stają się obowiązkowymi funkcjami wobec centralnego SIS II, bez uszczerbku dla obowiązków, o których mowa w decyzji Rady 2008/839/WSiSW oraz w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1104/2008.

5. Centralny SIS II zapewnia obsługę niezbędną do wprowadzania i przetwarzania danych SIS, aktualizacji kopii krajowych N.SIS II w trybie on-line oraz synchronizacji i zapewnienia spójności kopii krajowych N.SIS II z bazą danych centralnego SIS II, a także zapewnia czynności związane z inicjalizacją i odtwarzaniem kopii krajowych N.SIS II.

6. Francja, która odpowiada za jednostkę centralną, pozostałe państwa członkowskie oraz Komisja współpracują w celu zapewnienia, aby wyniki przeszukiwania plików danych N.SIS II lub w bazie danych SIS II były równoważne wynikom przeszukiwania pliku danych w modułach krajowych, o których mowa w art. 92 ust. 2.

(*) Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1.

(**) Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 43.”;

2) artykuł 119 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Koszty instalacji i eksploatacji jednostki centralnej, o której mowa w art. 92 ust. 3, w tym koszty okablowania łączącego krajowe moduły systemu informacyjnego Schengen z jednostką centralną, oraz koszty działań podejmowanych w związku z zadaniami powierzonymi Francji na mocy decyzji Rady 2008/839/WSiSW oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1104/2008 ponoszą wspólnie państwa członkowskie.”;

3) artykuł 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Koszty instalacji i eksploatacji krajowego modułu systemu informacyjnego Schengen oraz koszty zadań przydzielonych krajowym systemom na mocy decyzji Rady 2008/839/WSiSW oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1104/2008 są ponoszone indywidualnie przez każde państwo członkowskie.”.

Artykuł 17

Komitet

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony na podstawie art. 67 ust. 1 decyzji 2007/533/WSiSW.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się procedurę określoną w art. 67 decyzji 2007/533/WSiSW.

Artykuł 18

Sprawozdawczość

Przed końcem każdego półrocza, a po raz pierwszy przed końcem pierwszego półrocza 2009 roku, Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępu prac nad rozwojem systemu SIS II oraz migracją z SIS 1+ do SIS II.

Artykuł 19

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja przestaje obowiązywać w dniu, który ma zostać określony przez Radę stanowiącą zgodnie z art. 71 ust. 2 decyzji 2007/533/WSiSW, w żadnym wypadku nie później niż w dniu 30 czerwca 2010 r.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 października 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1379/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. zmieniającego załączniki IA, IB, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów w celu uwzględnienia postępu technicznego oraz zmian ustanowionych na mocy konwencji bazylejskiej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 309 z dnia 27 listopada 2007 r.)

Strona 9, załącznik I („Załącznik IA – Dokument zgłoszenia transgranicznego przesyłania/przemieszczania odpadów”) oraz strona 14, załącznik II („Załącznik IB – Dokument przesyłania dotyczący transgranicznego przesyłania/przemieszczania odpadów”), wzory formularzy zastępuje się, odpowiednio, następującymi wzorami:

„Dokument zgłoszenia transgranicznego przesyłania/przemieszczania odpadów

| | | | |
|---|--|---|-------------------------------|
| 1. Eksporter – zgłaszający nr rejestracji: Nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: | | 3. Nr zgłoszenia: Zgłoszenie dotyczące A. (i) Przemieszczanie jednorazowe: <input type="checkbox"/> (ii) Przemieszczanie wielokrotne: <input type="checkbox"/> B. (i) Unieszkodliwienie ⁽¹⁾ : <input type="checkbox"/> (ii) Odzysk: <input type="checkbox"/> C. Instalacja odzysku posiadająca wstępne zezwolenie ⁽²⁾ ⁽³⁾ Tak <input type="checkbox"/> Nie <input type="checkbox"/> | |
| 2. Importer – odbiorca nr rejestracji: Nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: | | 4. Łączna liczba planowanych przemieszczeń: 5. Łączna planowana ilość ⁽⁴⁾: Tony (Mg): m ³ : | |
| 8. Planowany przewoźnik nr rejestracji: Nazwa ⁽⁷⁾ : Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: Środki transportu ⁽⁸⁾ : | | 6. Planowany czas przeznaczony na przemieszczania ⁽⁴⁾: Pierwsze przemieszczanie: Ostatnie przemieszczanie: 7. Rodzaj opakowania ⁽⁵⁾: Szczególne instrukcje dotyczące postępowania ⁽⁶⁾: Tak <input type="checkbox"/> Nie <input type="checkbox"/> | |
| 9. Wytwórca/producent odpadów ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ nr rejestracji: Nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: Miejsce i proces wytworzenia ⁽⁶⁾ | | 11. Proces unieszkodliwiania/odzysku ⁽²⁾ Kod-D/kod-R ⁽⁵⁾ : Zastosowana technologia ⁽⁶⁾ : Przyczyna wywozu ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ : | |
| 10. Instalacja unieszkodliwiania ⁽²⁾: <input type="checkbox"/> lub instalacja odzysku ⁽²⁾: <input type="checkbox"/> Nr rejestracji: Nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: Rzeczywiste miejsce unieszkodliwiania/odzysku: | | 12. Określenie i skład chemiczny odpadów ⁽⁶⁾: 13. Właściwości fizyczne ⁽⁶⁾: 14. Kod identyfikacyjny odpadów (wypełnić odpowiednimi kodami) (i) Aneks VIII do Konwencji bazylejskiej (lub IX, jeżeli dotyczy): (ii) Klasyfikacja OECD (jeśli inne niż w pkt (i)): (iii) Wykaz odpadów WE: (iv) Krajowy kod w państwie wywozu: (v) Krajowy kod w państwie przywozu: (vi) Inne (wyszczególnić): (vii) Kod Y: (viii) Kod H ⁽⁹⁾ : (ix) Klasa ONZ ⁽⁵⁾ : (x) Numer identyfikacyjny ONZ: (xi) Nazwa spedycyjna ONZ: (xii) Kod w taryfie celnej (HS): | |
| 15. a) Państwa zainteresowane; b) kody numeryczne właściwych organów (jeśli dotyczy); c) określone punkty wyjazdu lub wjazdu (przejście graniczne lub port) | | | |
| Państwo wywozu/wysyłki | | Państwa tranzytu (wjazd i wyjazd) | |
| Państwo przywozu/przeznaczenia | | | |
| a) | | | |
| b) | | | |
| c) | | | |
| 16. Urzędy celne wprowadzenia lub wyprowadzenia lub wywozu (Wspólnota Europejska): Wprowadzenie: Wyprowadzenie: Wywóz: | | | |
| 17. Oświadczenie eksportera/zgłaszającego – wytwórcy/producenta ⁽¹⁾: Oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą powyższe informacje są wyczerpujące i poprawne. Oświadczam także, że zawarte zostały pisemnie wszelkie zobowiązujące umowy oraz że transgraniczny przewóz jest lub będzie objęty wszelkimi, mającymi zastosowanie obowiązującymi ubezpieczeniami lub innymi gwarancjami finansowymi. | | | 18. Liczba załączników |
| Nazwa eksportera/zgłaszającego: Data: Podpis: Nazwa wytwórcy/producenta: Data: Podpis: | | | |
| DO UŻYTKU WŁAŚCIWYCH ORGANÓW | | | |
| 19. Zawiadomienie od właściwego organu państwa przywozu – przeznaczenia/tranzytu ⁽¹⁾/wywozu – wysyłki ⁽⁸⁾: Państwo: Zgłoszenie wpłynęło: Potwierdzenie wysłano dnia: Nazwa właściwego organu: Pieczęć lub podpis: | | 20. Pisemne zezwolenie ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ na przewóz odpadów wydane przez właściwy organ (nazwa państwa): Zezwolenie udzielone dnia: Zezwolenie ważne od: do: Warunki szczególne: Nie <input type="checkbox"/> Jeśli tak, patrz pole 21 ⁽⁶⁾ : <input type="checkbox"/> Nazwa właściwego organu: Pieczęć lub podpis: | |
| 21. Szczególne warunki dotyczące zezwolenia na przewóz odpadów lub powody zgłoszenia sprzeciwu wobec udzielenia takiego zezwolenia | | | |

⁽¹⁾ Wymagane przez konwencję bazylejską.

⁽²⁾ W przypadku procesów R12/R13 lub D13-D15 załączyć także odpowiednie informacje na temat wszelkich następnich instalacji R12/R13 lub D13/D15 oraz następnich instalacji R1-R11 lub D1-D12, w stosownych wypadkach.

⁽³⁾ Wypełnić dla przesyłek w granicach obszaru OECD i jedynie wówczas, gdy ma zastosowanie B(ii).

⁽⁴⁾ W przypadku przemieszczania wielokrotnego załączyć szczegółowy wykaz.

⁽⁵⁾ Patrz: wykaz skrótów i kodów na następnej stronie.

⁽⁶⁾ Jeżeli jest to niezbędne, załączyć szczegóły.

⁽⁷⁾ Jeśli więcej niż jeden, załączyć wykaz.

⁽⁸⁾ Jeśli wymagają tego przepisy krajowe.

⁽⁹⁾ Jeśli ma zastosowanie na mocy decyzji OECD.

Wykaz skrótów i kodów stosowanych w dokumencie zgłoszenia

| | | | |
|--|------------------------------------|-------|--|
| PROCESY UNIESZKODLIWIANIA (pole 11) | | | |
| D1 Składowanie w ziemi lub na jej powierzchni (np. wyrównywanie zagłębień terenu przez zasypywanie ich odpadami itd.). | | | |
| D2 Rozkład w glebie (np. rozkład biologiczny ścieków i szlamów w glebie itd.). | | | |
| D3 Odprowadzanie w głąb ziemi (np. wtłok odpadów w postaci ciekłej do odwiertów, komór po eksploatacji soli lub zagłębień naturalnych itd.). | | | |
| D4 Retencja powierzchniowa (np. zrzut ciekłych pozostałości i szlamów do stawów, jezior, zalewów itd.). | | | |
| D5 Inżynieryjne składowanie w ziemi (np. składowanie w zbiornikach ziemnych szczelnych, izolowanych wzajemnie i od środowiska itd.). | | | |
| D6 Odprowadzanie do wód powierzchniowych, z wyłączeniem mórz i oceanów. | | | |
| D7 Odprowadzanie do mórz i oceanów, w tym lokowanie na ich dnie. | | | |
| D8 Oczyszczanie biologiczne niewyszczególnione w niniejszym wykazie, dające w wyniku ostateczne związki lub mieszaniny, które usuwa się za pośrednictwem któregoś z działań wymienionych w niniejszym wykazie. | | | |
| D9 Oczyszczanie fizyko-chemiczne niewyszczególnione w niniejszym wykazie, dające w wyniku ostateczne związki lub mieszaniny, które usuwa się za pośrednictwem któregoś z działań wymienionych w niniejszym wykazie (np. odparowanie, suszenie, kalcynacja itd.). | | | |
| D10 Spalanie na ziemi. | | | |
| D11 Spalanie na morzu. | | | |
| D12 Składowanie stałe (np. lokowanie pojemników w kopalniach itd.). | | | |
| D13 Przygotowanie mieszaniny lub mieszanie uprzednie przed podjęciem każdej operacji wymienionej w niniejszym wykazie. | | | |
| D14 Przepakowywanie przed podjęciem każdej operacji wymienionej w niniejszym wykazie. | | | |
| D15 Magazynowanie w toku każdego procesu wymienionego w niniejszym wykazie. | | | |
| PROCESY ODZYSKU (pole 11) | | | |
| R1 Zastosowanie jako paliwa (innego niż do spalania bezpośredniego) lub jako środka do wytwarzania energii (konwencja bazylejska/OECD) – Zastosowanie głównie jako paliwa lub jako środka do wytwarzania energii (UE). | | | |
| R2 Odzysk/regeneracja rozpuszczalników. | | | |
| R3 Recykling/odzysk substancji organicznych nieużywanych jako rozpuszczalniki. | | | |
| R4 Recykling/odzysk metali bądź ich związków. | | | |
| R5 Recykling/odzysk innych materiałów nieorganicznych. | | | |
| R6 Regeneracja kwasów lub zasad. | | | |
| R7 Odzysk komponentów odpadów dla obniżenia w nich zawartości zanieczyszczeń. | | | |
| R8 Odzysk komponentów z katalizatorów. | | | |
| R9 Ponowna rafinacja zużytych olejów lub ich ponowne wykorzystanie innymi sposobami. | | | |
| R10 Wykorzystanie odpadów przez wprowadzanie ich do gleby, dające korzyści rolnictwu lub polepszenie sytuacji ekologicznej terenu. | | | |
| R11 Wykorzystanie pozostałości uzyskanych z któregoś z działań oznaczonych symbolem R1–R10. | | | |
| R12 Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z działań oznaczonych symbolem R1–R11. | | | |
| R13 Gromadzenie materiałów przeznaczonych do któregokolwiek z procesów wymienionych w niniejszym wykazie. | | | |
| RODZAJE OPAKOWAŃ (pole 7) | KOD H I KLASA ONZ (pole 14) | | |
| 1. Bęben | Klasa ONZ | Kod H | Oznaczenie |
| 2. Beczka drewniana | 1 | H1 | Substancje wybuchowe |
| 3. Kanister | 3 | H3 | Ciecze palne |
| 4. Skrzynia | 4.1 | H4.1 | Palne ciała stałe |
| 5. Worek | 4.2 | H4.2 | Substancje lub odpady podatne na samozapłon |
| 6. Opakowanie złożone | 4.3 | H4.3 | Substancje lub odpady, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne |
| 7. Opakowanie ciśnieniowe | 5.1 | H5.1 | Utlenianie |
| 8. Luzem | 5.2 | H5.2 | Nadtlenki organiczne |
| 9. Inne (wyszczególnić) | 6.1 | H6.1 | Substancje (silnie) trujące |
| ŚRODKI TRANSPORTU (pole 8) | 6.2 | H6.2 | Substancje zakaźne |
| R = Drogowy | 8 | H8 | Substancje korodujące |
| T = Kolejowy | 9 | H10 | Wydzielanie gazów trujących w zetknięciu z powietrzem lub wodą |
| S = Morski | 9 | H11 | Substancje toksyczne (o opóźnionym działaniu lub chroniczne) |
| A = Powietrzny | 9 | H12 | Substancje ekotoksyczne |
| W = Wodny śródlądowy | 9 | H13 | Substancje, które po unieszkodliwieniu, w jakikolwiek sposób, poprzez wydzielanie innych materiałów, np. wycieków, oddziałują według wyżej podanych charakterystyk |
| WŁAŚCIWOŚCI FIZYCZNE (pole 13) | | | |
| 1. Sypkie/proszek | | | |
| 2. Stałe | | | |
| 3. Lepkie/pasta | | | |
| 4. Osadowe | | | |
| 5. Ciekłe | | | |
| 6. Gazowe | | | |
| 7. Inne (określić) | | | |

Dalsze informacje, dotyczące w szczególności identyfikacji odpadów (pole 14), np. kodów w załącznikach VIII i IX do konwencji bazylejskiej, klasyfikacji OECD oraz kodów Y znajdują się w Informatorze udostępnianym przez OECD i sekretariat konwencji bazylejskiej."

„Dokument przesyłania dotyczący transgranicznego przesyłania/przemieszczania odpadów

| | | | |
|---|--|---|---|
| 1. Odpowiadający nr zgłoszenia: | | 2. Numer seryjny/łączna liczba przemieszczeń: / | |
| 3. Eksporter/zgłaszający nr rejestracji: Nazwa, nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: | | 4. Importer/odbiorca nr rejestracji: Nazwa, nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: | |
| 5. Rzeczywista ilość: Tony (Mg): m ³ : | | 6. Rzeczywista data przemieszczenia: | |
| 7. Opakowanie Rodzaj(-e) (1): Liczba opakowań: Szczególne instrukcje dotyczące postępowania (2) Tak: <input type="checkbox"/> Nie: <input type="checkbox"/> | | | |
| 8.a) Pierwszy przewoźnik (3): Nr rejestracji: Nazwa: Adres: Tel.: Faks: Adres e-mail: | | 8.b) Drugi przewoźnik (3): Nr rejestracji: Nazwa: Adres: Tel.: Faks: Adres e-mail: | 8.c) Ostatni przewoźnik (3): Nr rejestracji: Nazwa: Adres: Tel.: Faks: Adres e-mail: |
| ----- Wypełnia przedstawiciel przewoźnika ----- | | | |
| Środki transportu (1): Data przekazania: Podpis: | | Środki transportu (1): Data przekazania: Podpis: | Środki transportu (1): Data przekazania: Podpis: |
| 9. Wytwórca/producent odpadów (4) (5) (6): Nr rejestracji: Nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: Miejsce wytworzenia (2): | | 12. Określenie i skład chemiczny odpadów (2): | |
| 10. Instalacja unieszkodliwiania <input type="checkbox"/> lub instalacja odzysku <input type="checkbox"/> nr rejestracji: Nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks: Adres e-mail: Rzeczywiste miejsce unieszkodliwiania/odzysku (2) | | 13. Właściwości fizyczne (1): | |
| 11. Proces unieszkodliwiania/odzysku Kod-D/kod-R (1): | | 14. Kod identyfikacyjny odpadów (wypełnić odpowiednimi kodami) (i) Załącznik VIII do konwencji bazylejskiej (lub IX, jeżeli dotyczy): (ii) Klasyfikacja OECD (jeśli inne niż w pkt (i)): (iii) Wykaz odpadów WE: (iv) Krajowy kod w państwie wywozu: (v) Krajowy kod w państwie przywozu: (vi) Inne (wyszczególnić): (vii) Kod Y: (viii) Kod H (1): (ix) Klasa ONZ (1): (x) Numer identyfikacyjny ONZ: (xi) Nazwa spedycyjna ONZ: (xii) Kod w taryfie celnej (HS): | |
| 15. Oświadczenie eksportera/powiadającego – wytwórcy/producenta (4): Oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą powyższe informacje są wyczerpujące i poprawne. Oświadczam także, że zawarte zostały pisemnie wszelkie zobowiązujące umowy oraz że transgraniczny przewóz jest lub będzie objęty wszelkimi mającymi zastosowanie obowiązującymi ubezpieczeniami lub innymi gwarancjami finansowymi oraz że uzyskano wszelkie konieczne zezwolenia właściwych organów danych państw. Nazwa: Data: Podpis: | | | |
| 16. Wypełnia każda osoba zaangażowana w transgraniczny przewóz odpadów, w przypadku gdy wymagane są dodatkowe informacje | | | |
| 17. Przesyłka otrzymana przez importera – odbiorcę (jeśli nie instalacja): Nazwa: Data: Podpis: | | | |
| WYPEŁNIA INSTALACJA UNIESZKODLIWIANIA/ODZYSKU | | | |
| 18. Przesyłka otrzymana przez instalację unieszkodliwiania <input type="checkbox"/> lub instalację odzysku <input type="checkbox"/> Data otrzymania: Przyjęto: <input type="checkbox"/> Odrzucono (*): <input type="checkbox"/> Otrzymana ilość: Tony (Mg): m ³ : Przybliżona data unieszkodliwiania/odzysku: Proces unieszkodliwiania/odzysku (1): Nazwa: Data: Podpis: | | 19. Niniejszym oświadczam, że przeprowadzono unieszkodliwienie/odzysk odpadów wyszczególnionych powyżej Nazwa: Data: Podpis i pieczęć: | |

(1) Patrz: wykaz skrótów i kodów na następnej stronie.

(2) Jeżeli jest to niezbędne, załączyć szczegóły.

(3) Jeżeli jest więcej niż 3 przewoźników, należy załączyć informacje, jak wymagane w polach 8 a), b) i c).

(4) Wymagany przez konwencję bazylejską.

(5) Jeżeli więcej niż jeden, załączyć wykaz.

(6) Jeżeli wymagają tego przepisy krajowe.

| WYPEŁNIAJĄ URZĘDY CELNE (jeśli wymagają tego przepisy krajowe) | | | |
|---|--|--|--|
| 20. Państwo wywozu/wysyłki lub urząd celny wyprowadzenia Odpady wyszczególnione w dokumencie przesyłania opuściły terytorium państwa w dniu: Podpis: Pieczęć: | | 21. Kraj przywozu/przeznaczenia lub urząd celny wprowadzenia Odpady wyszczególnione w dokumencie przesyłania wjechały na terytorium państwa w dniu: Podpis: Pieczęć: | |
| 22. Pieczęcie urzędów celnych w krajach tranzytowych | | | |
| Nazwa państwa: Wjazd: | | Nazwa państwa: Wjazd: | |
| Wjazd: | | Wjazd: | |
| Nazwa państwa: Wjazd: | | Nazwa państwa: Wjazd: | |
| Wjazd: | | Wjazd: | |

Wykaz skrótów i kodów stosowanych w dokumencie przesyłania

| PROCESY UNIESZKODLIWIANIA (pole 11) | PROCESY ODZYSKU (pole 11) | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
|--|---|--|-------|------------|---|----|----------------------|---|----|--------------|-----|------|-------------------|-----|------|---|-----|------|--|-----|------|------------|-----|------|----------------------|-----|------|-----------------------------|-----|------|--------------------|---|----|-----------------------|---|-----|--|---|-----|--|---|-----|-------------------------|---|-----|--|
| <p>D1 Składowanie w ziemi lub na jej powierzchni (np. wyrównywanie zagłębień terenu przez zasypywanie ich odpadami itd.).</p> <p>D2 Rozkład w glebie (np. rozkład biologiczny ścieków i szlamów w glebie itd.).</p> <p>D3 Odprowadzanie w głąb ziemi (np. wtrysk odpadów w postaci ciekłej do odwiertów, komór po eksploatacji soli lub zagłębień naturalnych itd.).</p> <p>D4 Retencja powierzchniowa (np. zrzut ciekłych pozostałości i szlamów do stawów, jezior, zalewów itd.).</p> <p>D5 Inżynierijne składowanie w ziemi (np. składowanie w zbiornikach ziemnych szczelnych, izolowanych wzajemnie i od środowiska itd.).</p> <p>D6 Odprowadzanie do wód powierzchniowych, z wyłączeniem mórz i oceanów.</p> <p>D7 Odprowadzanie do mórz i oceanów, w tym lokowanie na ich dnie.</p> <p>D8 Oczyszczanie biologiczne niewyszczególnione w niniejszym wykazie, dające w wyniku ostateczne związki lub mieszaniny, które usuwa się za pośrednictwem któregośkolwiek z działań wymienionych w niniejszym wykazie.</p> <p>D9 Oczyszczanie fizyko-chemiczne niewyszczególnione w niniejszym wykazie, dające w wyniku ostateczne związki lub mieszaniny, które usuwa się za pośrednictwem któregośkolwiek z działań wymienionych w niniejszym wykazie (np. odprowadzenie, suszenie, kalcynacja).</p> <p>D10 Spalanie na ziemi.</p> <p>D11 Spalanie na morzu.</p> <p>D12 Składowanie stałe (np. lokowanie pojemników w kopalniach itd.).</p> <p>D13 Przygotowanie mieszaniny lub mieszanie uprzednie przed podjęciem każdej operacji wymienionej w niniejszym wykazie.</p> <p>D14 Przepakowywanie przed podjęciem każdej operacji wymienionej w niniejszym wykazie.</p> <p>D15 Magazynowanie w toku każdego procesu wymienionego w niniejszym wykazie.</p> | <p>R1 Zastosowanie jako paliwa (innego niż do spalania bezpośredniego) lub jako środka do wytwarzania energii (konwencja bazylejska/OECD) – Zastosowanie głównie jako paliwa lub jako środka do wytwarzania energii (UE).</p> <p>R2 Odzysk/regeneracja rozpuszczalników.</p> <p>R3 Recykling/odzysk substancji organicznych nieużywanych jako rozpuszczalniki.</p> <p>R4 Recykling/odzysk metali bądź ich związków.</p> <p>R5 Recykling/odzysk innych materiałów nieorganicznych.</p> <p>R6 Regeneracja kwasów lub zasad.</p> <p>R7 Odzysk komponentów odpadów dla obniżenia w nich zawartości zanieczyszczeń.</p> <p>R8 Odzysk komponentów z katalizatorów.</p> <p>R9 Ponowna rafinacja zużytych olejów lub ich ponowne wykorzystanie innymi sposobami.</p> <p>R10 Wykorzystanie odpadów przez wprowadzanie ich do gleby, dające korzyści rolnictwu lub polepszenie sytuacji ekologicznej terenu.</p> <p>R11 Wykorzystanie pozostałości uzyskanych z któregośkolwiek z działań oznaczonych symbolem R1–R10.</p> <p>R12 Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z działań oznaczonych symbolem R1–R11.</p> <p>R13 Gromadzenie materiałów przeznaczonych do któregośkolwiek z procesów wymienionych w niniejszym wykazie.</p> | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| RODZAJE OPAKOWAŃ (pole 7) | KOD H I KLASA ONZ (pole 14) | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| <p>1. Bęben</p> <p>2. Beczka drewniana</p> <p>3. Kanister</p> <p>4. Skrzynia</p> <p>5. Worek</p> <p>6. Opakowanie złożone</p> <p>7. Opakowanie ciśnieniowe</p> <p>8. Luzem</p> <p>9. Inne (wyszczególnić)</p> | <table border="1"> <thead> <tr> <th>Klasa ONZ</th> <th>Kod H</th> <th>Oznaczenie</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>H1</td> <td>Substancje wybuchowe</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>H3</td> <td>Ciecze palne</td> </tr> <tr> <td>4.1</td> <td>H4.1</td> <td>Palne ciała stałe</td> </tr> <tr> <td>4.2</td> <td>H4.2</td> <td>Substancje lub odpady podatne na samozapłon</td> </tr> <tr> <td>4.3</td> <td>H4.3</td> <td>Substancje lub odpady, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne</td> </tr> <tr> <td>5.1</td> <td>H5.1</td> <td>Utlenianie</td> </tr> <tr> <td>5.2</td> <td>H5.2</td> <td>Nadtlenki organiczne</td> </tr> <tr> <td>6.1</td> <td>H6.1</td> <td>Substancje (silnie) trujące</td> </tr> <tr> <td>6.2</td> <td>H6.2</td> <td>Substancje zakaźne</td> </tr> <tr> <td>8</td> <td>H8</td> <td>Substancje korodujące</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>H10</td> <td>Wydzielanie gazów trujących w zetknięciu z powietrzem lub wodą</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>H11</td> <td>Substancje toksyczne (o opóźnionym działaniu lub chroniczne)</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>H12</td> <td>Substancje ekotoksyczne</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>H13</td> <td>Substancje, które po unieszkodliwieniu, w jakikolwiek sposób, poprzez wydzielanie innych materiałów, np. wycieków, oddziałują według wyżej podanych charakterystyk</td> </tr> </tbody> </table> | Klasa ONZ | Kod H | Oznaczenie | 1 | H1 | Substancje wybuchowe | 3 | H3 | Ciecze palne | 4.1 | H4.1 | Palne ciała stałe | 4.2 | H4.2 | Substancje lub odpady podatne na samozapłon | 4.3 | H4.3 | Substancje lub odpady, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne | 5.1 | H5.1 | Utlenianie | 5.2 | H5.2 | Nadtlenki organiczne | 6.1 | H6.1 | Substancje (silnie) trujące | 6.2 | H6.2 | Substancje zakaźne | 8 | H8 | Substancje korodujące | 9 | H10 | Wydzielanie gazów trujących w zetknięciu z powietrzem lub wodą | 9 | H11 | Substancje toksyczne (o opóźnionym działaniu lub chroniczne) | 9 | H12 | Substancje ekotoksyczne | 9 | H13 | Substancje, które po unieszkodliwieniu, w jakikolwiek sposób, poprzez wydzielanie innych materiałów, np. wycieków, oddziałują według wyżej podanych charakterystyk |
| Klasa ONZ | Kod H | Oznaczenie | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 1 | H1 | Substancje wybuchowe | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 3 | H3 | Ciecze palne | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 4.1 | H4.1 | Palne ciała stałe | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 4.2 | H4.2 | Substancje lub odpady podatne na samozapłon | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 4.3 | H4.3 | Substancje lub odpady, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 5.1 | H5.1 | Utlenianie | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 5.2 | H5.2 | Nadtlenki organiczne | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 6.1 | H6.1 | Substancje (silnie) trujące | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 6.2 | H6.2 | Substancje zakaźne | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 8 | H8 | Substancje korodujące | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 9 | H10 | Wydzielanie gazów trujących w zetknięciu z powietrzem lub wodą | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 9 | H11 | Substancje toksyczne (o opóźnionym działaniu lub chroniczne) | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 9 | H12 | Substancje ekotoksyczne | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 9 | H13 | Substancje, które po unieszkodliwieniu, w jakikolwiek sposób, poprzez wydzielanie innych materiałów, np. wycieków, oddziałują według wyżej podanych charakterystyk | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| ŚRODKI TRANSPORTU (pole 8) | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| <p>R = Drogowy</p> <p>T = Kolejowy</p> <p>S = Morski</p> <p>A = Powietrzny</p> <p>W = Wodny śródlądowy</p> | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| WŁAŚCIWOŚCI FIZYCZNE (pole 13) | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| <p>1. Sypkie/proszek</p> <p>2. Stałe</p> <p>3. Lepkie/pasta</p> <p>4. Osadowe</p> <p>5. Ciekłe</p> <p>6. Gazowe</p> <p>7. Inne (określić)</p> | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Dalsze informacje, dotyczące w szczególności identyfikacji odpadów (pole 14), np. kodów w załącznikach VIII i IX do konwencji bazylejskiej, klasyfikacji OECD oraz kodów W znajdujących się w informatorze udostępnianym przez OECD i sekretariat konwencji bazylejskiej."

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.